

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ДРУГА СЕДНИЦА
ПРВОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Четврти дан рада
29. март 2018. године

(Седница је почела у 16.05 часова. председава Ђорђе Милићевић, потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Поштовани народни посланици, приступамо постављању посланичких питања у времену од 16.00 до 19.00 часова, сагласно члану 205. Пословника Народне скупштине.

Пре него што пређемо на постављање посланичких питања, дозволите ми да вас још једном подсетим на одредбе Пословника Народне скупштине које се односе на начин постављања посланичких питања.

Излагање народног посланика који поставља питање не може да траје дуже од три минута, члан 204. став 4. Пословника.

После датог одговора на посланичко питање народни посланик који је поставио питање има право да, у трајању највише три минута, коментарише одговор на своје питање или да постави допунско питање.

По добијању одговора на допунско питање народни посланик има право да се изјасни о одговору, у трајању од највише два минута.

У току трајања постављања посланичких питања и давања одговора сходно се примењују одредбе Пословника Народне скупштине Републике Србије, с тим што нису дозвољене реплике и указивање на повреду Пословника, члан 216. Пословника.

У складу са тим, молим народне посланике да поднесу пријаве за постављање посланичких питања.

Истовремено вас подсећам да ће редослед постављања посланичких питања бити утврђен према досадашњој пракси рада Народне скупштине, тако што ће најпре добијати реч народни посланици који не припадају ниједној посланичкој групи, а затим народни посланици од најмање према највећој посланичкој групи.

Прелазимо на ПОСТАВЉАЊЕ ПОСЛАНИЧКИХ ПИТАЊА.

Реч има народни посланик Муамер Зукорлић.

Изволите.

МУАМЕР ЗУКОРЛИЋ: Даме и господо народни посланици, поштовани чланови Владе на челу са председником, моје питање је упућено председници Владе и ресорној министарки Михајловић.

Прво питање се односи на стање нације у погледу миграционе и морталитетске ерозије. Досада смо имали прилику да слушамо и да имамо деловање кроз надлежна тела везано за адекватне мере по овом питању. Међутим, мислим да се слажете да те мере досада нису дале праве резултате с обзиром на то да подаци указују на изразито лоше стање, поготово по питању демографске миграционе ерозије.

Шта су вам даљи планови како бисмо успели да сачувамо елементарни демографски потенцијал? Ако се слажете, било би потребно да заправо сегмент образовања, односно све капацитете одгоја и образовања употребимо у погледу својеврсне менталне обнове нације, с обзиром на то да имамо 40 година владавине комунизма где смо доживели својеврстан морални целокупно културно-цивилизацијски пад, а потом све оно деструктивно што се дешавало 90-их година. Мислим да морамо имати храбрости да се суочимо са чињеницом да нам је потребно признати извесне аномалије и употребити пре свега образовни систем за ту обнову.

Питање које се тиче инфраструктуре је, надам се, лакши део питања. Оно што су јутрос медији јавили да је потписан споразум са Кинезима за изградњу ауто-пута Пожега–Бољаре желим да нам се потврди и ако можемо знати неке појединости, као и питање докле смо стигли са пројектом ауто-пута Београд–Сарајево, јер смо имали медијске информације да ће се радити два крака; мене посебно занима онај „наш“ крак, који би пролазио преко Пожеге, Вишеграда и даље према Сарајеву. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Зукорлићу.

Реч има председник Владе Републике Србије, Ана Брнабић.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Хвала вам.

Прво желим да поздравим све поштоване народне посланике. У принципу, пробаћу да будем што краћа да би било места за што више питања.

Што се тиче демографске миграционе ерозије, мислим да смо сви апсолутно свесни тога. То је и Влада Републике Србије, а и у комуникацији са председником Републике, ставила као један од апсолутних приоритета. Ја то гледам на два начина. Први је свакако ово што смо урадили кроз усвојену стратегију за подстицање рађања да бисмо имали више деце у Србији, а други је равномерни регионални развој да не бисмо имали унутрашње миграције у Србији.

Што се тиче равномерног регионалног развоја, Влада Републике Србије је томе пришла стратешки. Један од разлога зашто користимо субвенције као подстицаје инвеститорима је управо да бисмо мало боље контролисали регионални развој и усмерили инвеститоре и предузећа према

оним деловима Србије који су мање развијени и који имају већу незапосленост.

Мислим да је најлепши пример у овом тренутку, свакако, град Ниш, на који се посебно фокусирао претходна влада, где смо довели значајне стране инвеститоре, где је отворено више хиљада радних места и додатно ће се отворити више хиљада радних места, али где смо отворили Клинички центар, први завршени клинички центар у историји Србије, где у овом тренутку радимо са Европском инвестиционом банком на техничкој документацији за научно-технолошки парк Ниш, за нову зграду, односно лабораторијску ламелу Електронског факултета у Нишу.

Дакле, данас Ниш стоји на својим ногама и данас се ми као Влада фокусирамо више на неке друге градове, који би требало да буду центри развоја тих региона. Свакако ћемо много више пажње посветити Лозници, Краљеву, Бору и Зајечару како бисмо имали у ствари јаку Србију у свим њеним деловима.

Ту је апсолутно неодвојиво од тога и ово ваше друго питање, око инфраструктуре. Дакле, инфраструктура у Србији је била, као што сви грађани Републике Србије знају, на једном невероватно ниском нивоу. Ви имате земљу где, кад кренете од Ниша до Ужица не знате како да стигнете. То је била срамота Србије, то је оно што се исправља и то је вероватно један део успеха који грађани Републике Србије највише и виде. Дакле, настављамо са инфраструктуром како бисмо повезали Србију, не само путном инфраструктуром него и железничком инфраструктуром, како бисмо људе задржали у местима где су рођени, како им не би било тешко да путују из једног у друго место због послова.

У том смислу, такође, завршићу са тим па, ако хоће потпредседница Владе министарка Михајловић или министарка Славица Ђукић Дејановић да кажу пар речи више и око инфраструктуре и стратегије подстицања рађања, свакако бих завршила са образовањем.

Ја мислим да се ви и ја у потпуности разумемо у томе да је то један од три највећа приоритета, да Србија треба да улаже више у образовање, да треба више да улаже у науку и да треба да искористимо боље све своје потенцијале, које несумњиво имамо а који нису довољно искоришћени, и да без улагања у образовање и свега овог што стварно храбро и ефикасно ради министар Шарчевић ми немамо дугорочно одржив динамичан раст Србије.

Посебно ми је драго што, поред информационах технологија, за које знате да ја стављам велики фокус на то, уводимо предузетништво. Дакле, није све у страним инвестицијама, није све у великим корпорацијама. Много тога је у почетницима предузетницима, малим и средњим предузећима. То је оно где ми уводимо образовање тако да деца од почетка уче и за тај сегмент, да сутра имамо школу у коју када неко уђе и каже колико од вас жели да има своју фирму имамо више од 50% деце која желе да своју идеју пробају да

имплементирају у пракси. Ако успеју, одлично; ако не успеју, много боље него да су седели и чекали посао. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Српска влада је, када говоримо о улагањима у инфраструктуру, последњих пет година не само завршавала пројекте који се нису завршили 30 година него иницирала нове.

Желим да подсетим јавност да је управо тада премијер а сада председник Србије тај који је заиста учинио много за, пре свега, што боље односе са Народном Републиком Кином. Један резултат тога јесу многи уговори и послови које ми управо радимо са Народном Републиком Кином на Коридору 11, који је од огромног значаја за Србију зато што управо пролази кроз централни део Србије, повезује нас са Црном Гором и омогућава нам да изађемо, практично, на море.

Већ у току прошле године потписали смо како меморандуме, тако и комерцијални уговор за деоницу Прељина–Пожега. Она почиње да се ради марта следеће године. Данас смо потписали Меморандум, ја мислим да је то веома значајно, за 107 километара аутопута од Пожеге до Бољара, дакле, до границе са Црном Гором, за који прво морамо да урадимо пројектно-техничку документацију.

Рећи ћу вам да је процена вредности те деонице близу две милијарде евра а да се документација процењује на минимум 50 милиона евра. То ћемо урадити са кинеском компанијом CRBC. Дакле, тај меморандум се односи на израду, пре свега, пројекта техничке документације, и то би требало да буде у току ове године а завршено негде крајем пролећа наредне године.

Што се тиче другог пројекта који сте поменули, Београд–Сарајево, управо односима и радом, економским и билатералним и политичким односима Србије и Турске, посетама турског председника, нашег председника, покренута је, рекла бих, са мртве тачке прича око ауто-пута ка Сарајеву.

За нас је значајно да се повезујемо са регионом. Српска страна је спремна да иде на линију ка Котроману, 62 километра. Постоји варијанта, такође, и друга. Имали смо посете министарства саобраћаја Турске. Људи су били овде, заједно смо обишли све локације и чини ми се да ћемо ми кренути и направити документацију, дакле завршити документацију до Котромана, коју немамо комплетну, а направити потпуно нову преко Сремске Митровице, да ми будемо спремни. Са стране Босне и Херцеговине остају одређене одлуке које морају да се донесу у наредном, надамо се, краћем временском периоду.

Према томе, идемо у том смеру и хоћемо да се повезујемо са регионом. Наш буџет је стабилан. Немамо проблем да дајемо гаранције и да размишљамо о различитим начинима финансирања. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Милан Крқобабић.

Изволите.

МИЛАН КРКОБАБИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Питање уваженог посланика Зукорлића је питање над питањима и кључно питање данас у Србији – шта је са равномерним регионалним развојем; шта је са нашим опредељењем, хоћемо ли да нам Србија буде Београд – Нови Сад – Ниш или хоћемо да нам Србију чини 4.700 насељених места?

Ако ми дозволите, уважени посланик Јојић је послао један допис. Заслужује да прочитамо два пасуса. Некада је планинско село Јасеново код Кокиног Брода, 25 километара удаљено од Нове Вароши, било једно од најразвијенијих у целом крају. Звали су га, пазите, мала Швајцарска. Овдашња задруга се надалеко прочула; радила је ту конфекција, стругаре и други бројни погони. Школа је имала пуно ђака. У селу су направљени стадион и базен. Била је ту здравствена станица, пошта и друго. Каже он мени у допису – кола су, међутим, кренула низбрдо последњих година. Задруга је потонула у стечај, погони су се угасили, школске клупе су се испразниле.

Господине Јојићу, уважени господине Зукорлићу, пред нама је озбиљна дилема, којом сам и почео ову расправу, за шта ћемо се определити.

У овој години Влада Србије издвојила је 825 милиона динара за обнову задругарства. Сматрамо да без обнове задругарства нема ни обнове села у Србији, а без села у Србији, сложићемо се, неће бити ни Србије.

Посао је веома озбиљан, сложен. Ја поштујем дигитализацију, поштујем савремене технологије, али, поштовани пријатељи, готово половина становништва Србије живи у сеоским срединама. Хајде да видимо шта можемо да учинимо за њих, можемо ли да те атарске путеве доведемо намени, да могу да оду до њиве, можемо ли да им омогућимо основне ствари, а то је школа, то је здравствена заштита, амбуланта, то је задруга, то је, уважени пријатељи, пошта. То су неки основни елементи који ће омогућити да млади људи у селима Србије имају могућност избора. Не кажем да ћемо их задржати. Имамо обавезу да им понудимо могућност да кажу – да, можда се определимо и за овако нешто.

Ово је мени и прилика да позовем грађане Србије, да позовем домаћине, носиоце пољопривредних газдинстава, њих 630.000 у Србији, да потпуно равноправно, честито, под једнаким условима конкуришу за ова средства и да у овој години ставимо на ноге или оспособимо постојећих задруга у укупном броју од 70.

Још једном, захваљујем на једном оваквом питању. Ово је тема која заслужује много шире, много дубље и свеобухватније расправе и у овом парламенту и у овој и у некој од будућих влада. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изволите, господине Зукорлићу. Имате додатна три минута.

МУАМЕР ЗУКОРЛИЋ: Морам признати да у времену у коме није лако добити лепу вест и бити срећан због тога ових дана сам ја био пресрећан

због две вести. Прва је била она коју смо добили од стране председника Републике везано за подршку мајкама, посебно за треће и четврто дете. То сматрам веома важним искорак, коме изражавам подршку. Друга вест је ово што сам малопре казао, овај уговор о ауто-путу преко Пештера, из разлога што, ево, две године како се бавим политиком, покушао сам се придружити и другим политичарима из Санцака који су стално говорили о инвестицијама, о фабрикама, двадесет година у Санцаку се није отворила нити једна фабрика.

Кренуо сам трагом информација зашто је отворено преко 400 фабрика само од стране турских инвеститора па сам закључио да су скоро све отворене негде у ширем појасу од Пирота до Суботице, дакле око пута или око ауто-пута. Зато сам се фокусирао на ово, јер капитал, проток капитала има своје законитости и, очито, без ауто-пута, надам се ускоро и аеродрома, морам да поменем оно у чему се најдаље отишло са колегом Антићем, гасовод од Александровца, преко Копаоника, до Тутина, али горуће је потребна фабрика, односно инвестиција у којој ћемо дати бар сигнал да тај простор у духу ове оријентације о равномерном регионалном развоју није запостављен.

Такође, хвала вам, министре Кркобабићу, што сте поменули село. И прошли пут смо отварали ово питање. Постоје активности за село, али у радикалним ситуацијама се мора поступити радикалније. Дакле, села морају добити значајнију нашу акцију како бисмо потакли људе да се врате на село. Демографија нестаје, села са високих надморских висина најпре, потом нижи, а потом из градова. То је кроз целу историју нешто чега смо сведоци.

Зато моја идеја ослобађања од пореза за надморске висине од 600 метара, олакшице до 40% или 50% за нижа села су нешто што сам сигуран да је нужно и што би се исплатило, што би повукло клатно на другу страну, уз свакако ове путне инвестиције које ће повезати енергију, отворити нас и према мору и према Београду и поготово ова релација према Босни и Сарајеву. Посебно сам заинтересован из разлога да бисмо мотивисали инвестиције дијаспоре.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Славица Ђукић Дејановић.

СЛАВИЦА ЂУКИЋ ДЕЈАНОВИЋ: Поштовани посланиче Зукорлићу, захваљујем што питање демографије кроз посланичка питања стављате у фокус и интересовање читаве српске јавности, ценећи да је заиста ова влада иницијатор за ово питање. Тада када се формирала влада у којој је највећи број министара, када је био премијер садашњи председник, господин Вучић, такође је оценила да се глас стручњака није чуо велики број деценија, јер су 50-их година прошлог века стручњаци демографи управо говорили на начин како ви говорите, да морамо направити кораке да спречимо катастрофу нестајања, али су остали без икаквог еха.

Наиме, претходне владе, укључујући и ону која је 2008. године сачинила добар документ, Стратегију за подстицање рађања, јесте слушала глас струке, али оно што јесте истина то је да се тај документ налазио у фиоци и да је заправо крајем 2016. године, када је у Влади дат посебан задатак да се и држава бави овим питањем а да мотивише и цивилни сектор и академску јавност и што већи број грађана на овим питањима, направила је прве кораке.

Желим да вас информишем да ми нисмо допунили Стратегију за подстицање рађања. Управо смо сачинили нов документ, због тога што су питање активног старења и питање управљања миграцијама били сегменти који нису били актуелни пре десет година и који су сада потпуно нов садржај и изменили су овај документ.

Оно што је такође ново то је да је ова стратегија, која је усвојена на Влади, заправо добила и Акциони план. У том акционом плану институције и појединци су добили одређен задатак. И поред националних мера, које нису само финансијске природе, које су, између осталог, и усклађивање рада и родитељства, и снижавање психолошке цене родитељства, која је код нас прилично велика, и подизање нивоа знања о стању репродуктивног здравља нације, на чему министар Лончар са својим сарадницима много ради кроз читав низ едукативних и скрининг техника, које су врло живе и актуелне и ових дана, и образовни систем, у коме смо увели у пете разреде основне школе, кроз физичко и здравствено васпитање, први пут теме из области репродуктивног здравља, учињено је доста.

Но, сви национални програми, о којима се доста говори ових дана, ништа неће значити ако само на нивоу националних идеја финансијске помоћи и малопре поменутих теза будемо радили. Јединице локалне самоуправе су те које су најбитније, а оне, дакако, обухватају различите надморске висине.

Нажалост, позитиван миграциони салдо у Србији у овом моменту има само 41 јединица локалне самоуправе. И не можете цивилизацијске токове зауставити, али тамо где има особа које су у фертилном периоду, а то је радноактивно становништво, за оне који су потенцијални родитељи морамо стварати неупоредиво веће стимулације сви заједнички, и локално одговорне особе и ми који седимо у Влади Републике Србије.

Наравно да је фактор образовања изузетно значајан и наравно да чак и оне средине где није било проблема са наталитетом полако иду низбрдо по параметрима. У Новом Пазару се, на пример, рађало до прошле године на хиљаду становника 14-15 беба, а умирало је 9-10 људи; сада се то изменило, рађа се нешто мање од 13 беба а смртност се повећава.

Да не говорим да у Србији „беби бум“ генерација, а то је она најбројнија генерација, највећи број људи се родио 50-их година прошлог века, улази у период када ће бити пензионери до 2021. године и када ће њихов здравствени билтен бити све лошији.

Па, пошто смо 2017. године успели да први пут број новорођених беба буде исти као и претходне године, у последњој деценији је био све мањи и мањи из године у годину, морамо се суочити са чињеницом да ће нам се смртност повећавати и због тога подстицај да мајке рађају треће и четврто дете на све начине јесте врло важан.

Још једном, хвала вам што сте поставили управо ово питање.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изволите, господине Зукорлићу. Имате још два минута.

МУАМЕР ЗУКОРЛИЋ: Захваљујем.

Поменули смо образовање и желим да истакнем да овај формални аспект реформе образовања иде јако добро, као оно што ми посебно скреће пажњу, центри изузетности, као што је Петница и други центри. Све су то велики искораци. Оно што би била моја сугестија је да покушамо бар регионално и ове центре распоредити, па да бар сви окрузи или региони добију по један такав центар, јер оно што брине је да нам не прође суштина поред оволико добрих формалних мера.

Јер свакодневно сам у комуникацији са студентима. Примећује се да прва година на факултетима, углавном ту приметите велики полет, велика очекивања, много талената, амбиција и некако те амбиције падају другом, трећом и четвртом годином. Дакле, некако се стиче дојам да имамо, можда методички, можда психолошки, како год, не знам, али недовољно ефикасно профилирање студента и сутра свршеника у погледу његових амбиција. Некако нам се догађа да углавном производимо вагоне много мање локомотиве. Продукт тога бива да један мали број нађе ухлебљење у неком државном послу, остали иду на Запад и ми постајемо нека врста, извињавам се, али оваца за шишање, и то бесплатно.

Ту бих само потакао потребу да фокус буде на тој суштини, да истражимо могућност очувања амбиције коју средњошколац има у свом полету кад долази на прву годину и да је или очувамо или подстакнемо до четврте године, да дипломац каже – ја ћу запослити пет оних који немају диплому, а не – ко ће мени дати посао? Хвала вам на одговорима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

(Војислав Шешељ: Повреда Пословника.)

Не, нема повреде Пословника у овом делу.

(Војислав Шешељ: Нема по Пословнику када је на дневном реду седница у вези са актуелном темом.)

Не, али све је везано за поступак контроле над радом Владе, верујте. И то је досада увек била пракса.

(Војислав Шешељ: По Пословнику има питања. Погледајте Пословник, члан 216.)

На све се односи поступак контроле рада над Владом, верујте. То је до сада била пракса.

Изволите, Зоран Живковић има реч.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо. Право је задовољство имати прилику да се поставе питања Влади. Имам неколико питања.

Прво питање председници Владе и министарки саобраћаја – да ли је тачно да се „Етихад“ повлачи из „Ер Србије“ а да ће то бити последица великих губитака које та компанија остварује, незадовољна нивоом јавних и тајних субвенција које добије?

Друго, по ком основу, по ком правном акту и са којом намером Влада Србије потписује тајне споразуме, између осталих и Споразум о концесији за Аеродром „Никола Тесла“, јер је то јавна имовина, то је имовина свих грађана Србије и ту нема никаквог разлога да било који део тог споразума, тог уговора буде тајан, посебно када се то ради на тако дуг период и са тако великим износима пара?

Треће питање – да ли је тачно да се због неиспуњених услова које је Влада Србије преузела на себе, држава Србија, прекида сарадња са „Фијатом“ и да до краја године, односно почетком следеће године „Фијат“ излази из Крагујевца, односно престаје производња у Србији?

Питање сам мислио да поставим и председници и министру Дачићу, али, колико видим, њега нема – да ли је Влада спремна да направи стратегију спољне политике Србије, да је усвоји, да је предложи, да је представи грађанима Србије и народним посланицима да бисмо знали која је наша политика, која су наша спољнополитичка усмерења, јер овако како се данас води делује као лутање од затворене књижаре до затворене кафане? Да ли је готова стратегија националне безбедности, која је важна за Поглавље 31, а колико се сећам нека радна група на ту тему је направљена још крајем 2016. године? Немамо никакав документ, а видимо да је безбедност грађана Србије и изнутра и споља врло угрожена. Оно што се дешавало последњих дана је очигледан доказ за то, а ми немамо стратегију.

Зашто се – то је питање за председницу Владе као председницу и као жену, а то је питање и за госпођу Ђукић Дејановић и за све друге – касни у исплатама накнада трудницама и породиљама? Рефундација фирмама које то исплаћују уместо државе за септембар и октобар прошле године извршена је тек пре неки дан, што је потпуно супротно ономе што се прича о наталитету.

И трећа ствар – зашто се касни са повраћајем ПДВ-а? Рок за то је 45 дана, а сви они који траже по закону повраћај ПДВ-а су усмерени на то да их пореска управа плаши да ће, ако то траже, добити пореску инспекцију.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Живковићу.

Реч има председник Владе Републике Србије, Ана Брнабић.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Хвала.

Хвала вам, поштовани народни посланиче, на овим питањима. Што би се колоквијално рекло, реално сте ми набацили волеј. Дакле, да ли се

Етихад повлачи из Ер Србије... Али невероватна су питања; стварно не знам да постоји било каква истина у њима, али добра су, доста маштовита.

Да ли се Етихад повлачи из Ер Србије? Ер Србија је одлично питање, питање о коме ми волимо да разговарамо. Дакле, упркос свему што можете да прочитате о Ер Србији, вестима о Ер Србији, дезинформацијама о Ер Србији, сви оперативни показатељи пословања Ер Србије указују на раст. У 2017. Ер Србија је имала 2,617 милиона путника, што представља повећање од 90% у односу на 2013. годину. Дакле 2017. у односу на 2013. годину – 90% повећање броја путника у Ер Србији. Количина превезене робе, такође 2017. у односу на 2013. годину – скоро четири пута више. Године 2013. било је 1,618 тона, 2017. године 6,158 тона. Повећан је број авиона за 23,5%. Модернизована је флота. Године 2014. смо набавили 10 нових авиона. Године 2016. је набављен први широкоtrupни авион „ербас А 330“. Да не причам о новим рутама које су уведене. Свакако, 2017. године „Ерлајн маркет лидер“ проглашава Ер Србију за лидера на тржишту авио-компанија.

Тако да, што се тиче Ер Србије, ја се надам да сам вам довољно образложила у каквој ситуацији се налази Ер Србија и да она послује у складу са свим плановима и да се свакако такмичи на јако конкурентном тржишту. Зато што се такмичи на тако конкурентном тржишту а има професионални менаџмент, да, некад су потребне и непопуларне мере, зато што то није компанија која се политички води, али зато имамо овакве резултате. Тако да је Ер Србија здраво и добро. Хвала вам на том питању и бризи за њих.

Што се тиче тајног споразума за Аеродром „Никола Тесла“, да кренемо прво око поређења шта је данас Аеродром „Никола Тесла“ у односу на то шта је био Аеродром „Никола Тесла“. Дакле, ако поредимо 2010. и 2017. годину, број путника на Аеродрому „Никола Тесла“, захваљујући чему?, захваљујући свим овим успесима смо ми могли да имамо успешно изведен тендер за концесију, односно јавно-приватно партнерство са елементима концесије, и да добијемо цену која је отприлике 1.500.000.000 евра на 25 година, након чега се све ово, укупна имовина, враћа Републици Србији и грађанима Републике Србије.

Дакле, број путника је готово дуплиран, односно порастао је између 2010. до 2017. године за невероватних 198%. Број полетања и слетања на Аеродрому „Никола Тесла“ у 2017. у односу на 2010. годину увећан је за 33%. Предмет робе и поште у 2017. години увећан је 2,4 пута. Укупни приходи, што је посебно важно за грађане Републике Србије зато што, као што кажете, то јесте наша имовина, повећани су 50%, са 6,4 на 9,6 милијарди динара, и нето добит у 2017. години увећана је за 69%, са 1,9 на 3,3 милијарде динара. То само захваљујући промени менаџмента и професионалном управљању Аеродромом „Никола Тесла“ у односу на период када сте ви управљали Аеродромом.

Захваљујући томе, а и, поново, да бисмо осигурали још професионалнији менаџмент и увећање вредности имовине у интересу

грађана Републике Србије, Влада Републике Србије се одлучила да потражи стратешког партнера кроз концесију. Да не бисмо продавали нашу имовину, већ да бисмо увели оне који су на свету најбољи у вођењу аеродрома, како бисмо повећали приход и за мале акционаре и за државу, инвестирали смо сопствена средства у инфраструктуру Аеродрома – наравно, и они остварили профит, без икакве сумње, јер зашто би инвестирали – да би се за 25 година све то тако вратило грађанима Републике Србије.

Направљен је тендер који, чини ми се, можда у Србији досада није виђен, до те мере транспарентан, где су се јавиле све највеће светске компаније и конзорцијуми за управљање аеродромом. Изабран је француски „Ванси“, који је без сумње једна од најбољих, ако не и најбоља светска компанија у овом послу, и то ни мање ни више него за 1.461.000.000 евра конзервативне процене коју ће добити Република Србија од овога, а како кажем, након 25 се враћа.

Од тих 1.461.000.000 евра 501.000.000 евра добија Република Србија, односно грађани Републике Србије, кроз једнократну концесиону накнаду када се финансијски затвори овај посао, што се очекује до краја септембра. Када се финансијски затвори овај посао, тада је могуће објавити уговор. Али пре тога, у складу са Законом о јавно-приватним партнерствима, елементи овог уговора ће бити регистровани у Регистру јавних уговора који се води у Министарству финансија најкасније у року од месец дана од дана потписивања, односно 21. априла ове године. Тако да приступ уговору може да се оствари од тада, а комплетан уговор ће бити транспарентан када се финансијски затвори цела конструкција.

Поред овога хоћу да кажем да у овом послу учествују и међународне финансијске институције, пре свега највероватније Европска банка за обнову и развој, међународна финансијска институција као део Светске банке, а и Европска инвестициона банка је изразила своје интересовање за учешће у овом уговору.

Тако да је, прво, постојање транспарентне процедуре потпуно. Друго, добијање концесије од стране једне од најпоштованијих и најбољих европских али и светских, ЕУ компанија, француске компаније „Ванси“, као и учествовање међународних финансијских институција мислим да отклања сваку сумњу да је овде нешто урађено мимо закона, мимо интереса Републике Србије и грађана Републике Србије, зато што управо овакви партнери у ствари осигуравају да је овај уговор најбољи могући. Али ми и даље инсистирамо са партнерима на томе да се уговор у целости објави.

Што се тиче „Фијата“, ми смо у сталној комуникацији са „Фијатом“. Влада Републике Србије има два члана надзорног одбора у „Фијату“. Ми смо такође, као што знате, имали улогу медијатора у преговорима између синдиката и пословодства „Фијата“ и издејствовали да се потпише нови трогодишњи уговор, што свакако донекле осигурава послове тих људи. У приватном сектору никада не можете да гарантујете да ће неко да остане, али

ћемо ми видети да се уговор какав је потписан са „Фијатом“ у то време када је „Фијат“ долазио у Србију свакако не реплицира поново, јер тај није био у интересу грађана Републике Србије, а ми ћемо штитити интересе грађана Републике Србије и видећемо да следећи уговор буде у интересу грађана, али тако да „Фијат“ остане, што није био случај раније.

Што се тиче стратегије спољне политике Србије, мислим да спољна политика Србије никада јаснија није била. Ако ви не знате која је наша спољна политика, онда је свакако то само ваш проблем, зато што мислим да сви остали грађани Републике Србије знају која је спољна политика Владе Републике Србије и Републике Србије.

Дакле, наш стратешки интерес је ЕУ. Република Србија се неће, а нема ни потребе да се одриче својих традиционалних пријатељстава, али и пријатељстава која данас нама доносе економску корист која нам је потребна. Нама је потребно да имамо динамичнији, бржи, одрживији привредни развој. За то ми морамо и желимо да сарађујемо и са Русијом, и са Кином, и са Уједињеним Арапским Емиратима, и са Индијом, и са САД и то је најбоља могућа политика, која је исто тако доста различита него политика у претходном периоду, када сте имали политику која је зависила од локације на којој се налазите у том тренутку. Ако сте случајно у Бриселу, онда имате једну причу, ако сте у Вашингтону, имате другу причу, ако сте у Москви, имате трећу причу, а ван ова три центра нигде другде нисте ни били. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Јадранка Јоксимовић.

Изволите.

ЈАДРАНКА ЈОКСИМОВИЋ: Само бих да допуним, пошто ни колега Дачић а, чини ми се, ни Вулин, ако добро видим, нису ту, па само да вам појасним везано за ваше питање, пошто сте питали за стратегију спољне политике.

Генерално, не ради се стратегија спољне политике, ради се закон о спољним пословима и ради се стратегија националне безбедности. У стратегију националне безбедности су укључени сви спољнополитички оријентирани државе, наравно уз део који се односи на безбедност и, наравно, део који се односи на усклађивање са заједничком спољном и безбедносном политиком. Ми смо заправо још прошле године, чекајући европску глобалну стратегију, да не бисмо два пута радили исти посао, почели са израдом нацрта стратегије. Нацрт је завршен, дакле говорим о националној стратегији безбедности. Он се, према мојим информацијама од колега из Министарства одбране, налази код председника. Након тога он иде на јавну расправу, након тога Влада усваја и онда иде у Скупштину. Према томе, то је информација прецизна везано за документе за које сте питали.

Што се тиче закона о спољним пословима, нацрт је такође урађен, (добро, везан је за ваше питање), тако да верујем да ће и он у најскорије време бити предмет дебате и у овом парламенту.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Зоран Ђорђевић.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Обратићу се посланику на питање које се тиче породилског боловања. Тачно је, наиме, да касни породилско боловање, из разлога што по садашњем закону који је на снази, а то је стари закон пре 2012. године, обавеза послодавца је да уплаћује породилско боловање, да доказује да је уплатио и држава у року од пет дана рефундира послодавцу.

Нажалост, постоје неодговорни послодавци, који касне и по више од годину дана. Да бисмо исправили то, ми смо у измени и допуни закона који је донесен у децембру, тачније 27. децембра, а ступа на снагу 1. јула, предвидели измену баш да бисмо исправили ту грешку према породиљама и од тог тренутка, значи од 1. јула, држава ће да исплаћује и тада више неће бити кашњења ни један једини дан. Потврда свега тога јесте да родитељски додатак који држава има у својој ингеренцији не касни ни један једини дан. Тако ће бити и са породилским од 1. јула.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре Ђорђевићу.

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Пошто је председница Владе почела са колоквијалним изразима о волеју, да узвратим колоквијално – промашили сте зицер.

На моје прво питање везано за Ер Србију, које је било да ли Етихад остаје или одлази, нисте одговорили на питање. Дали сте хрпу података коју свако може већ да прочита.

Што се тиче Аеродрома и концесије, питао сам вас по ком основу, по ком закону или другом правном акту потписујете тајне уговоре. Потпуно је бесмислено да уговор постане доступан јавности када се изврше финансијске обавезе. Поента је да пре него што се изврше финансијске обавезе нешто буде јавно.

Што се тиче „Фијата“, схватио сам да „Фијат“ одлази, хвала вам на том одговору.

Што се тиче стратегије спољне политике, волео бих да ви знате која је стратегија спољне политике Србије. Ја видим да ње нема и око тога смо се сложили, то сте и ви дали као одговор и министарка Јоксимовић. Закон о спољној политици не дефинише стратегију него односе који су везани за рад тог министарства. Стратегија о националној безбедности је повезана са спољном политиком, али не замењује спољну политику и драго ми је што сам добио одговор. Једини садржајни одговор сам добио од госпође Јоксимовић, која ми је рекла да је стратегија о безбедности започета, да стоји код председника државе већ јако дуго и да се не зна када ће бити доступна посланицима, и хвала на том одговору, да не постоји намера да се прави

стратегија спољне политике јер постоји закон, што нема везе једно са другим, и то је једино што је био прави одговор.

Што се тиче накнада породиљама, питање сам управо поставио у име савесних послодаваца који то исплаћују на време, месец за месец, а њима рефундација касни пет, шест, седам, осам месеци и радује ме законско решење које ће ићи ка томе да држава директно то плаћа. Мислим да је то добро решење и то је потпуно у реду.

Према томе, дајте ми одговоре на питања како сам вам поставио. То што сте ми причали о Етихаду, о Аеродрому и о свему другом, то сам већ имао прилике да чујем пуно пута, али то није одговор на моје питање.

Конечно, мислио сам да поставим нека питања везана за ова дешавања у Северној Митровици, али пошто овде нема никога ко би могао да каже било шта о томе консеквентно, ја то питање нећу да поставим. Нема министра унутрашњих послова, нема министра правде, нема министра иностраних послова, нема министра одбране.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Живковићу.

Реч има председник Владе Републике Србије Ана Брнабић.

АНА БРНАБИЋ: Тешко ми је да разумем, поштовани народни посланиче, зашто ви мислите да је министар спољних послова надлежан да говори о Косову и Метохији. Да ли то ви мислите да...? Разумем ја то довољно зашто ви мислите да министар спољних послова треба да говори о КиМ, али у овој влади министар спољних послова неће говорити о Косову и Метохији. Има других министара који се баве Косовом и Метохијом, која је аутономна покрајина у оквиру Републике Србије.

Што се тиче свих осталих ствари, драго ми је да иде увек пренос из Скупштине за грађане зато што верујем да су грађани разумели све што сам хтела да кажем и све одговоре на питања, али не могу да говорим пет пута зато што неко не разуме. Стварно не могу, ускраћујем време за питања другим народним посланицима. Дакле, ако нисте разумели нисте разумели, шта да радимо.

Моје такође није да вам одговарам за Етихад, јер мој посао није да браним и заступам интересе Етихада. Мој посао је да браним и заступам интересе грађана Србије. За интересе грађана Србије је најважније како данас послује Ер Србија. Ер Србија послује одлично, послује тако да ми у сваком тренутку можемо увек да нађемо стратешког партнера. У овом тренутку Етихад је наш стратешки партнер, он је одан стратешки партнер, који ни у једном тренутку нама није дао никакву индицију да ће изаћи из Србије и нама је драго због тога, али ја не могу да говорим о томе шта Етихад намерава. Могу да говорим о томе шта ми радимо да Ер Србија постане све јача, а можда сте ви у ваше време бранили интересе приватних компанија. Ја браним интересе грађана Србије.

Исто вас тако молим, због грађана Србије, да не ширите панику и неистину о „Фијату“. Дакле, ја вас молим. „Фијат“ је ту, „Фијат“ остаје. Ми

паралелно са тим развијамо Крагујевац, ми имамо озбиљне индиције за Крагујевац са још неким инвеститорима, где се ради о више хиљада радних места, уместо што смо све паре дали за „Фијат“ у нетранспарентном уговору који никад није објављен и рекли – доста за Крагујевац „Фијат“, ајмо кући. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Јадранка Јоксимовић.

Изволите.

ЈАДРАНКА ЈОКСИМОВИЋ: Хвала.

Најпре, мени је заиста жао што морам са вама да полемишем о спољној политици, зато што заиста сматрам да начин на који сте поставили питање недвосмислено показује колико знате о спољној политици као јавној политици и државној политици.

Ја сам покушала да вам дам одговор врло конкретан на оно питање за које сте прецизно тражили; везано је, наравно, за документа. Свака држава, тако је, свака држава дефинише своје јавне политике, своје секторске политике. Немојте да ми додајете, јер могу и ја вама да одговорим. Дакле, дефинише своје јавне и секторске политике као одговорна држава кроз документа, која су, наравно, доступна јавности.

Ево, ја ћу вам појаснити. Дакле, не постоји стратегија спољне политике. Тако је. И не мора да постоји, зато што је дефинисана, пре свега, кроз документа националне стратегије безбедности. А национална стратегија безбедности, као и у свим државама ЕУ, у измењеним међународним околностима, новим изазовима и ризицима, који нису само безбедносни у смислу класичних безбедносних изазова већ се односе и на део демографије, односно проблема у демографији којим се такође баве европске државе, дакле проблема измењених хибридних безбедносних претњи које се тичу економске оријентације и економског развоја земље... Све су то делови националне стратегије безбедности. Самим тим спољнополитичка оријентација, која директно произлази из националне стратегије безбедности, дефинише правце и кретања спољне политике у свим овим сегментима које сам вам побројала – економском, политичком, безбедносном и сваком другом.

Знате, улога је посланика, наравно, да пита, моја обавеза је да одговорим. А ја вас молим да се спремите и да знате шта тачно питате. Јер ваше питање заиста показује да то нисте на прави начин разумели.

С друге стране, што се тиче тога да стратегија, како сте рекли, негде чами већ не знам колико дуго код председника, не, председник Републике као институција у нашој земљи има улогу инокосног органа која легитимно учествује у припреми доношења нацрта стратегије националне безбедности. Тај документ је код председника Републике од краја 2017. године, мислим да је у питању крај новембра, нисам сигурна, тако да, с обзиром на све ове комплексне ствари о којима сам покушала да вас информисем и да усвојите

знања која вам нису блиска очигледно, мислим да је сасвим јасно да Србија ради на одговоран начин, као озбиљна и одговорна држава. И сваки пут ако имате недоумицу, молим вас пошаљите питање и у Министарство и ми ћемо да вас припремимо боље.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Зоран Ђорђевић.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Пажљиво сам вас слушао кад сте поставили питање и нисам чуо уопште кога заступате, нити да је то група људи која је уплатила редовно, а касни. Одговорно тврдим две ствари. Прво, или сте ви лоше чули, нису месеци него дани, јер држава исплаћује за пет радних дана.

Ви имате могућност кроз посланичка питања да поставите и да тражите конкретно за фирму о којој се ради, а ја оно што могу да вам кажем да одговорно тврдим да се свима, кад се заведе у Министарству, исплаћује у року од пет дана. Све остало је неистина. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Живковићу, изволите. Имате додатна два минута.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Два минута за коментар, значи да констатујемо овако: „Етихад“ иде, „Фијат“ можда, госпођа председница Владе не зна шта јој ради потпредседник.

Да вам откријем једну тајну. Пре три дана је потпредседник Дачић са свим амбасадорима у Београду причао о Косову. Ви сте рекли да он неће да прича. Значи, због тога он треба да буде овде.

Наравно, то је део политике, да вас обавестим, можда то не знате, али је део политике. Увек се прожима са више страна, па има везе и са безбедношћу, и са спољном политиком, и са финансијама и са наталитетом.

То што сте ви нервозни, ја то потпуно разумем. Реконструкција Владе увек уноси нервозу, то нема никакве сумње. То се да препознати по томе како изгледате, то се да препознати и по томе ко недостаје на овој седници. Значи, можда се сад договарају ови који ту фале ко ће да остане од вас а ко неће, али то је ваш проблем. Ја од вас само тражим да дате прецизне одговоре.

Вама, госпођо Јоксимовић, посебно хвала. Ви сте ми отворили нове видике и ја се надам да ће за вас остати места у следећој влади, али тај ниво нервозе и непоштовања посланика говори само о томе да сте свесни да је политика коју водите политика која ће да учини још један одлучан корак напред а да ви стојите на ивици провалије, и тај корак напред ће бити провалија и пад у провалију, и ја се надам да нећете повући Србију за собом.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Бојан Торбица.

БОЈАН ТОРБИЦА: Поштовани председавајући, уважени министри, пре свега желим да се захвалим Влади и министрима што су уз бројне обавезе пронашли времена да данас буду са нама у Народној скупштини и да одговарају на питања народних посланика.

Желео бих да у име Посланичке групе Покрет социјалиста, Народна сељачка странка, Уједињена сељачка странка, похвалим Владу за досадашњи

рад током ових десетак месеци, као и да изразим очекивање да ће тај рад у наредном периоду бити још бољи.

За почетак бих имао два питања, од којих је једно везано медије а друго за здравство.

Од укупно 73 електронска медија који су 2014. године били у власништву државе, 50 медија је ушло у процес приватизације, од чега је њих 34 приватизовано, док 16 није пронашло свог купца. Од медија који су првобитно имали купце, у шест случајева су уговори раскинути, док је у медијима који нису имали потенцијалног власника покренут стечајни поступак. Поједини медији нису имали купце из више разлога, нпр. зато што нису имали пословни простор, зато што су имали стару и дотрајалу опрему, зато што су имали дугове, и у њима је, у складу са законом, како је и предвиђено, спроведена расподела капитала тадашњим запосленима и бившим запосленима.

Све што сам рекао односи се на електронске медије који су радили као јавна предузећа, али у процес приватизације је требало да уђе десетак медија који су основани и који су радили као јавне установе, и то се углавном радило о двојезичним и вишејезичним радио-станицама, од којих је највећи број био на територији АП Војводине.

Ти медији, због статуса јавне установе, али и делатности, која је у највећем броју случајева била, уз информисање, и културна делатност, сем једног изузетка, нису могли бити приватизовани, па су сви или угасили делатност информисања или су у потпуности угашени кроз поступак ликвидације. Њиховим гашењем дошли смо у ситуацију да су многе општине и градови остали без свог јединог локалног радијског емитера, локалне телевизијске емитере никад нису ни имали, а нови конкурси за упражњене фреквенције нису расписивани последњих неколико година.

Пошто сви знамо колики је значај локалних медија, интересује ме да ли ће и када бити расписан конкурс за издавање дозволе емитерима радијског програма на локалном нивоу, наравно у срединама где не постоји емитер и где су те фреквенције слободне.

Друго питање јесте – докле се стигло са укључивањем војномедицинских установа у заједнички здравствени систем како би олакшали лечење цивилним лицима на овим војномедицинским установама? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Торбица.

Реч има министар Владан Вукосављевић.

ВЛАДАН ВУКОСАВЉЕВИЋ: Дакле, одговор на ваше питање састојао би се отприлике у следећем. Министарство културе и информисања је завршило нацрт текста медијске стратегије за наредних пет година, радна група је потписала тај текст и ми очекујемо да ће у наредном краткорочном периоду, можда седам до десет дана, и почети јавна расправа која је предвиђена процедуром.

Дакле, један део стратегије бавиће се и питањима која сте ви поставили, а по доношењу, односно усвајању стратегије приступиће се преиспитивању одредаба медијских закона, и Закона о јавном информисању и медијима, и Закона о електронским медијима и Закона о јавним медијским сервисима итд., у смислу њихове усклађености са стратешким опредељењима државе. Предлог закона који Влада буде упутила Народној скупштини садржаће и одредбе које се тичу решења за стабилно и друго финансирање и електронских медија и штампаних медија.

Према томе, тек по усвајању стратегије ми ћемо моћи да видимо које одредбе којих закона морају и треба да буду усклађени са околностима које сте ви навели, које се тичу функционисања електронских медија.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре Вукосављевићу.

Реч има министар др Златибор Лончар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Мислим да вероватно знате да, што се тиче војних установа, оне већ учествују у збрињавању и раду са цивилним становништвом. Пример је и, рецимо, ВМА, дежурство које ради сваке среде. То је један заједнички пројекат који већ функционише, сходно капацитетима које има војно здравство, ми смо у сталној комуникацији и увек разматрамо шта је то што можемо још више. Могу да кажем да је то одлична сарадња и да ће се сигурно тако и наставити.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Бојан Торбица, додатна три минута.

Изволите.

БОЈАН ТОРБИЦА: У суштини могу бити задовољан одговором министра Вукосављевића, с тим што бих стварно желео да вам скренем пажњу на те мале локалне медије.

Ми смо имали ситуацију да је пре 10-15 година законом био дозвољен овај начин, да медији који емитују на више језика могу да раде као установе. Приликом приватизације нису препознати, то је постао проблем. Значи, у Војводини, у једном Темерину, где ја живим, који је, да не кажем, најјужнија општина у Војводини, поред града Новог Сада, где живи знатан број грађана мађарске националности, у овом тренутку ми немамо локални електронски медиј, значи ни телевизију ни радио, нити на мађарском нити на српском језику. Ту је и Беочин, ту су и многе општине у Војводини. Тако да кажем, једна молба да се све то препозна.

За министра здравља, да кажем, ево, имали сте и сами прилику да видите да у овој сали има посланика који имају халуцинације о одласку инвеститора и који имају халуцинације да министар иностраних послова треба да говори о стању на Косову, али ми смо навикли на те људе. Пошто су се њима досада привиђали и бели мишеви и винске мушице, мислили смо да би можда, уколико буде веће сарадње ових војноздравствених установа и цивилних, пошто је евидентно да нема лека у овим цивилним установама,

можда би војно здравство таквим појединцима могло да помогне, пошто се људи већ месецима залажу око здравственог стања и посланика и појединих других политичких функционера у овој Скупштини и у овој Влади. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има председник Владе Републике Србије Ана Брнабић.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Само сам хтела да вас замолим, мислим да немају халуцинације, мислим да је то ствар да не могу да испрате, не разумеју и ако кажете два пута и ја бих... Можда би требало да причамо полако, јер ако причамо полако, разумеће. На слокове.

Друга ствар је да је потпуно океј да неко, иако је народни посланик, не зна да је посао министра спољних послова да се виђа са амбасадорима, тако да опет, као што каже министарка Јоксимовић, све је то део едукације и верујем да Скупштина за то служи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Додатна два минута, народни посланик Бојан Торбица.

Изволите.

БОЈАН ТОРБИЦА: Ја сам се стварно искрено надао да се ради о халуцинацији и да ћемо ми дотичном посланику моћи помоћи, али евидентно је онда да је то нека мржња према сопственој земљи, мржња према свима нама овде, тј. већини људи, тако да је очигледно човек неизлечив. Али ништа, борићемо се. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Елвира Ковач.

ЕЛВИРА КОВАЧ: Захваљујем, председавајући.

Поштована председнице Владе, даме и господо министри, народни посланици, у свом питању бих се вратила на Стратегију подстицања рађања.

Наиме, на сајту Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања 18. марта 2018. године објављено је саопштење да је Влада усвојила стратегију подстицања рађања и да следи технички део, акциони план који подразумева конкретне мере и објављивање у „Службеном гласнику РС“.

Будући да је јавности доступна једино Стратегија подстицања рађања из 2008. године и да текст новоусвојене стратегије ми нисмо видели, значи није доступан ни на сајту Министарства ни на сајту Владе, ми се информишемо из бројних изјава. На основу ових изјава које је већина вас давала ових дана знамо да, између осталог, део ове стратегије је родитељски додатак који ће износити за прво дете 100.000 динара једнократно, за друго дете 10.000 месечно у року од две године, за треће дете 12.000 месечно у току десет година или, како су новинари израчунали, 12.000 евра, а за четврто дете 18.000 месечно у току десет година, или 18.000 евра.

Подсетила бих све нас да је овај уважени дом Закон о финансијској подршци породицама са децом донео крајем прошле године, тачније 14. децембра 2017. године, а ступио је на снагу 22. децембра 2017. године.

Наравно, да се примењује од 1. јула ове године. На основу овог закона кажемо да мајка остварује право на родитељски додатак за прво, друго и треће дете и спомиње се и паушал за опрему за дете; тада смо чули да се спомиње износ овог паушала за свако рођено дете од пет хиљада динара.

Како је Предлогом закона предвиђено да висину и начин усклађивања исплате родитељског додатка и овог паушала за набавку опреме за бебе заправо одређује сама Влада на предлог министра надлежног за социјална питања, моја конкретна питања су: Када је Влада утврдила ове износе и да ли је или када ће – значи знам да рок од шест месеци истиче крајем прве половине ове године – почети исплата? Када је Влада утврдила износ овог паушала за опрему за бебе, или када ће, и када ће почети његова исплата? Оно што је најзначајније питање, због разних изјава – на коју децу се односе сва ова давања? Јер је било изјава да се она односе на сву децу која су рођена од почетка ове године, од 1. јануара.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Ковач.

Реч има министар Зоран Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Поштовани посланици, прво да се захвалим на питању и да појаснимо, да би грађани знали, још једном.

Када је у питању примена Закона о финансијској подршци породици са децом, он је на снази од 27. децембра. Тренутно смо у изради измена и допуна тог закона, које ће да предвиде, овако као што сте и ви рекли, те износе. Они се примењују од 1. јула, што значи да за прво дете и за паушал ће се примењивати од 1. јула, а за друго, треће и четврто ретроактивно од 1. јануара 2018. године. Значи, биће надокнађено свим породиљама које у међувремену добију друго, треће и четврто дете.

Када је у питању стратегија, морам да вам кажем да ће бити објављена врло брзо, мислим можда већ сутра или колико у понедељак, и биће и на сајту Владе и на сајту Министарства.

А што се тиче акционог плана, он је у фази израде. Мислим да ћемо га врло брзо донети на Влади, тако да ћете имати увид и у то. Озбиљно се ради, пошто није само наша акциона стратегија ове мере које радимо, оне ће пратити низ неких других ствари које ће и други државни органи морати да раде и који ће ући у тај акциони план. Такође, потребна је и ревизија, с обзиром на то да се ту ради и о издавању одређених финансијских средстава, што треба пажљиво одрадити како би у наредним годинама то било избуцетирано и како не бисмо дошли у ситуацију да немамо избуцетирана средства, што би довело у проблем исплату неких надокнада које ће бити ка породиљама.

У сваком случају, оно што је највећа новост јесте да мајке и породиље очекују нека много боља времена, да ћемо ми у наредним месецима, нарочито када почне примена овог закона, гледати како и на који начин се он примењује. Низ мера, од вртића, школа и свега осталог ће

пратити спровођење овог закона и ја мислим да ћете бити задовољни како и на који начин Влада види решење целог овог проблема. Очекујемо у наредним годинама и промену демографске слике Србије у једном позитивном правцу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре Ђорђевићу.

Реч има министар др Славица Ђукић Дејановић.

Изволите.

СЛАВИЦА ЂУКИЋ ДЕЈАНОВИЋ: Стратегија за подстицање рађања још увек није ступила на снагу осам дана по објављивању у „Службеном гласнику“ и управо ће за дан-два истећи тих осам дана, тако да ће бити, наравно, доступна свима, али су делови стратегије на доста популаран начин презентирани и грађанима и заправо су сви чланови Владе учествовали у изузетном доприносу да та стратегија добије конкретизацију.

Да би акциони план могао да буде примењен, неки закони ће се мењати из домена здравства, Закон о финансијској подршци породици, о чему је говорио сада министар Ђорђевић, и ми ћемо имати, на велико задовољство и, надам се, једногласно прилику да о овим мерама разговарамо у овом парламенту пре 1. јула, када мере ступају на снагу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има председник Владе Републике Србије, Ана Брнабић.

АНА БРНАБИЋ: Само ћу да додам једну ствар, и добро је да видите да на овом стварно радимо тимски, која је важна а на коју су нам скренули пажњу нека удружења родитеља и потпуно су у праву. Ми ћемо ићи на измену Закона о ПДВ-у, зато што нисмо добро урадили прелазне и завршне одредбе, тако да, пошто ће Закон о финансијској подршци породица са децом ступити на снагу 1. јула, онда ће за сву ону децу која се роде до 1. јула Пореска управа и даље обрачунавати повраћај ПДВ-а, тако да не би имали никаквих... Дакле Пореска управа ће то наставити да ради скроз до 1. јула, па ће се то продужити онда тај рад Пореске управе за још две године. Дакле, и то ћемо променити.

Још једна ствар, делује као ситница али верујем да стварно није, у односу на родитеље новорођених беба, а то је ово све што радимо у смислу електронске управе. Дакле, ви знате да смо ми сада пустили и другу фазу овог пројекта „Бебо, добро дошла на свет“. То у овом тренутку ради у Лесковцу, Зрењанину, Београду и Лозници, пуштамо сада у Смедереву и до краја септембра сва породилишта у Србији треба да имплементирају овај пројекат којим ће, уз то што родитељи само са личном картом одмах пријављују бебу за доказ о пребивалишту, извод из матичне књиге рођених и картицу здравственог осигурања, одмах се пријављују за родитељски додатак. Тако да нису потребни никакви додатни документи, све се одмах завршава у породилишту и ви само добијате смс поруку на телефон да ће вам паре лећи на рачун у року од 45 дана, што је стварно значајно зато што је то била једна од оних ствари где сте ви морали три дана да узмете с посла да

бисте обишли све шалтере и скупили све папире. Тако да и на томе радимо, али то је свакако најмање што можемо да урадимо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колегинице Ковач, имате додатна три минута.

Изволите.

ЕЛВИРА КОВАЧ: Захваљујем се на одговорима.

Једно од мојих следећих питања би управо било да ми заправо, уколико желимо ретроактивно да применимо ове мере, морамо да мењамо Закон о финансијској подршци породици с децом и када ће до тога доћи, али сада сам схватила врло скоро, и то пре 1. јула. Баш сам нашла да прелазне и завршне одредбе кажу да деца рођена пре примене овог закона од 1. јула, на њих ће се односити стари износи, али ми је драго што чујем да ће се и на њих ипак односити нови.

Моје следеће питање је такође везано, наравно, за ову тему и тиче се неких изјава, које сам испратила ових дана, разних министара, сада конкретно министарке Славице Ђукић Дејановић, а везано је такође за стратегију подстицања рађања и за вантелесну оплодњу.

Ви сте рекли да је једно од размишљања да ће од сада и они родитељи који желе друго дете имати могућност да о трошку Републичког фонда за здравствено осигурање иду на вантелесну оплодњу. Ако су новинари то добро пренели, ако сам добро разумела, речено је да се ради о оним родитељима који су и прво дете добили из вантелесне оплодње.

Моје питање је можда и за министра Лончара, пошто сте малопре у свом одговору рекли да се свакако ради на овим питањима – да ли се можда размишљало о оним родитељима који се суочавају са секундарним стерилитетом? Значи, да ли се размишљало о оним паровима који имају већ једно дете, које су добили природним путем, али су прошле године и године и они се суочавају са секундарним стерилитетом, да се и за њих отвори могућност да о трошку Републичког фонда за здравствено осигурање ипак иду на вантелесну оплодњу?

Пошто сам ја из Зрењанина, навела бих пример Зрењанина, који је управо правилником о критеријумима за остваривање права на финансијску помоћ за вантелесну оплодњу у граду Зрењанину у 2017. години утврдио да право на финансијску помоћ за вантелесну оплодњу могу остварити парови у којима мушкарац нема деце, или нема живе деце, и жене, код којих је утврђен секундарни стерилитет, који имају једно дете али немају услова да природним путем добију друго дете. Светска здравствена организација каже да је право на здравље, па самим тим право на репродуктивно здравље једно од основних људских права; нажалост, суочавамо се с тиме да у Србији проблем стерилитета захвата приближно између 15 и 17 посто парова репродуктивног доба. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Славица Ђукић Дејановић.

Изволите.

СЛАВИЦА ЂУКИЋ ДЕЈАНОВИЋ: Наравно, поново захваљујем на овом изузетно значајном питању за око 600.000 парова, колико их има у овом моменту и који с пажњом прате заиста права питања која се тичу једног од најбитнијих осећања која човек уопште може имати, родитељског, а за неке је, нажалост, оно могуће да буде остварено искључиво биомедицински потпомогнутом оплодњом.

Ми смо у овом моменту, ценећи наравно и финансијски потенцијал, као Влада дошли до закључка да је могуће да, пре свега, померимо границу на националном нивоу на 42 године и да се из Републичког фонда за здравствено осигурање финансирају три покушаја.

Такође смо оценили да највећу шансу да постану родитељи по други пут имају они који су искључиво на тај начин, дакле из биомедицински потпомогнуте оплодње и тог поступка постали родитељи и, просто узимајући у обзир и финансијске могућности и потребу да што већем броју парова који нису у стању да на уобичајени начин постану родитељи то омогућимо, руководили смо се неком реалношћу, али смо одржали и држимо сталну комуникацију са јединицама локалне самоуправе. Из буџета који нису велики највећи број јединица локалне самоуправе доноси своје програме укључујући биомедицински потпомогнуту оплодњу и управо сугерирамо ово што сте ви рекли, као што смо и сугерирали да за случај да се из четврте трудноће роде близанци, једно од њих ће из националног нивоа бити обезбеђено са 18.000 до краја десете године живота, а предлажемо да друго буде обезбеђено из јединице локалне самоуправе територије на којој живи.

Дакле, ми мислимо да ће ти комплементарни програми који су национални и локалног нивоа, и због тога смо са председништвом заједнице општина и градова имали врло конкретне и отворене разговоре, бити прави подстицај у овом моменту, а наравно већ следеће године ићи ћемо на то да се обезбеди већи фонд и узећемо у обзир вашу сугестију, односно жеље великог броја посланика да се стимулише овај начин могућности да се постане родитељ. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колегинице Ковач, имате још два минута.

Изволите.

ЕЛВИРА КОВАЧ: Захваљујем се на одговорима, у нади да ће се заиста родити све више и више беба у будућности.

Ја бих као завршни коментар, нажалост, само подсетила на неке демографске податке, најпре у Војводини, а то је да је на основу индекса старења становништва АП Војводина у поодмаклој фази демократског старења и да у Војводини од 45 локалних самоуправа чак 32 локалне самоуправе спадају у демографски угрожена или у демографски крајње угрожена подручја. Најтежа ситуација је, као што смо то чули на самом

почетку, у сеоским подручјима и заиста се слажем и сматрам да је потребан посебан сценарио развојне подршке за сва та подручја.

Нажалост, по подацима пописа које имамо из 2011. године, најзаступљенија су двочлана домаћинства, самачка домаћинства, са учешћем у укупном броју домаћинстава више од 22%, затим тек трочлана и четворочлана домаћинства у Војводини, а посматрано према регионима, једнопородична домаћинства брачних или ванбрачних парова без деце су управо најзаступљенија у региону Војводине, више од 28%.

Данас смо на Одбору за права детета разговарали о томе да смо свесни тога да је у целој земљи, значи у Републици Србији, просечна старост са 40,7 порасла на скоро 43 године. С друге стране, морамо нагласити да је за спровођење свих ових наталитетних мера изузетно важна инфраструктура, школе, домови здравља и не можемо говорити о заштити породице без квалитетне здравствене заштите. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поздрављам господу министре. Драго ми је и надам се да ће та пракса, да Влада долази редовно, бити настављена; што буде чешћа та пракса, то ће бити и мање тензија и више могућности да се нешто квалитетно и каже, јер је то важна контролна функција парламента. Као што видите, није тако страшно и не боли. Али врло је важно да сви могу да дођу до речи, у већој или мањој мери, никада довољно.

Мени је жао што ту нема неколико министара којима бих имао много тога да кажем, али још више ми је жао, ево, већ сат и по причамо овде а није поменута тема и нису поменути догађаји на Косову и Метохији. Тако да ћу ја морати председници Владе, као политички најодговорнијој личности, да упутим то питање, а много је питања и дилема у вези са тим, као што је и велики жал што Скупштина Србије још увек није о томе расправљала, ни након убиства Оливера Ивановића ни сада, након ових најновијих немилих сцена у Косовској Митровици.

С тим у вези, госпођо Брнабић, да ли знате чија је ово изјава и чије су ово речи: „Мислим да наш народ на Косову и Метохији има разлог за задовољство. Постигли смо добре споразуме. Вечерас се успоставља заједница српских општина“? То су речи од 25. августа 2015. године тада председника Владе, вашег претходника и садашњег председника, Александра Вучића. Дакле, августа 2015. године он је честитао грађанима Србије и Косова и Метохије успоставу и одлуку о успостављању заједнице српских општина.

Исте вечери његов блиски сарадник и тадашњи и садашњи шеф Канцеларије за Косово и Метохију објавио је своје чувене речи о пет према нула за Србију, како смо победили и како онај ко губи има право да се љути.

Да не кажемо да је то из 2015. године, изгледа, само реприза већ једне претходне „победе“, из 2013. године, када је потписан први Бриселски споразум, а ово је био други Бриселски споразум.

Дакле, пет година после тога те фамозне заједнице српских општина нема, а видели смо и сами, и сам господин Ђурић се могао уверити, нажалост, и на своју и на нашу жалост, на сопственој кожи како стоји ствар са српском ствари на северу Косова и Метохије.

То што се догодило господину Ђурићу, тај вандалски чин и тај масакр и мрцварење које је претрпео јесте једним делом, наравно, и последица исхитреног, погрешног, наивног и коју другу реч да употребимо, неку тежу нећу сада, потписивања Бриселског споразума. Мислим да је то политичка грешка и одговорност за оне који су у томе учествовали. Занима ме ваше мишљење о томе и шта Влада намерава да предузме у вези са тим.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има председник Владе Републике Србије, Ана Брнабић.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Хвала.

Прво, желим да кажем да Влада и чланови Владе апсолутно у овом поштованом дому не шире тензије. Покушавамо, са дужним поштовањем, да одговарамо на питања и да народним посланицима дамо одговоре које смо као Влада дужни да дамо.

Мислим да не тензије, већ неке потпуно нетачне информације шире неки други, али на нама је стварно да објаснимо грађанима да су те информације нетачне, зато што су те информације важне за свакодневни живот грађана. Тако да ја морам да се потрудим да објасним људима. И, жао ми је. Једино ми је драго што грађани већ априори не верују тим људима, па је онда мој посао у томе утолико лакши.

Што се тиче тога да ли ја знам ко је дао ту изјаву, видите, та изјава је тачна и дан-данас. Она је тачнија данас него што је била тада. Дакле, Бриселски споразум је био потпуна победа Републике Србије. Доказ да је он био потпуна победа Републике Србије је то што Приштина не жели да га имплементира. Да је он био пораз Републике Србије, па Приштина би га прва имплементирала ваљда. Па ми и дан-данас инсистирамо на Бриселском споразуму. Је л' Република Србија крива што Приштина није имплементирала нешто што су испреговарали и потписали? Зар смо ми криви за то што Брисел, морам да кажем, не поштује довољно свој сопствени потпис, и време и енергију уложу у то да они буду гарант Бриселског споразума?

Много би другачије изгледала данас ситуација да је Бриселски споразум имплементиран и имплементиран на време, како је било договорено. Апсолутно мислим да речи које сте цитирали, и хвала вам на томе, значе данас и да су истинитије данас него што су биле тада. И данас се показује колико су оне биле тачне.

Дакле, Бриселски споразум је у интересу грађана Републике Србије и интегритета Републике Србије. Ми ћемо наставити да инсистирамо да се Бриселски споразум имплементира, зато што – зашто би даље разговарали око било чега другог ако је неко показао да неће да договори, потпише, ратификује и онда неће да имплементира? Како бисмо онда могли да наставимо да разговарамо око било чега другог?

Дакле, апсолутно мислим да смо тада победили пет према нула, јер да су они победили пет према нула, давно би тај споразум био имплементиран. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Као што рекох, добро је разговарати, чак и када се не слажемо. Али не могу да се сложим, нажалост, са овом констатацијом коју сте сада рекли, како је Бриселски споразум потпуна победа Републике Србије. Мислим да горке плодове те победе, нажалост, гледамо и гледају Срби на Косову и Метохији свих ових година.

Свеједно, слажем се у другом делу онога што сте рекли, а то је да је бесмислено разговарати о било чему даље док се не примени оно што је претходно. Тачно, али мислим да је то закључак до ког је требало доћи много раније, и не само ви, него и ваши претходници на месту председника Владе. Другим речима, већ господин Ивица Дачић као премијер, па онда, наравно, господин Александар Вучић, па и ви, јер и ви, ево, ту сте неко време, морали сте доћи до истог закључка који сада кажете, а и сада није јасно колико је тврд.

Дакле, бесмислено је да се прави било какав договор, споразум на пијаци, привредни, какав год, трговински, а камоли споразум који се тиче најважнијег државног и националног питања Републике Србије на тај начин да се ви, односно ми, држава Србија, обавезе да применимо све, дословно све, болне и, по мени, неприхватљиве ствари, које у суштини значе ширење територијалног интегритета Приштине на читаву територију, тј. на север, укључујући и укидање судства, локалних безбедносних снага, наравно, доделу међународног телефонског броја Приштине, односно Косову, а да они за то време не ураде ништа.

Неке би моје колеге, неки би на мом месту употребили много теже квалификације, госпођо Брнабић. Помињале би се издаје, продаје, предаје, велеиздаје. Ја нећу то. Ево, мој колега Славиша ми добацује. Али ја вам кажем, у најбољем случају ради се о наивности, неспособности и некомпетентности. Не може се на тај начин преговарати о било чему, а камоли о највишем питању.

Ја нећу да кажем да није било добре воље; просто, мислим да је била грешка. Да ли сте преварени, да ли сте обманути, да ли је био притисак, да ли је можда неко тиме плаћао или одређивао дозволу да се формира влада

2012. године, ја у то не улазим. Али, ево, ја вас питам конкретно – шта сад намерава да учините по том питању? Да ли сте спремни да прихватите срамну примену Бриселског споразума, закаснелу у форми формирања заједнице српских општина и да вам то буде компензација за, рецимо, давање столице Косову у УН или за потписивање правнообавезујућих споразума?

То је нешто што је требало да се уради пре пет година, пре четири године, пре три године, а не да вам то сада, или некоме послужи као алиби – ево, добили сте на крају ту заједницу српских општина и сада, хајде, идемо даље, дајте Косову, признајте независност Косова. Дакле, хоћу да кажем, Министарство спољних послова ми је то потврдило више пута писмено, у одговору на моје питање, да не долази у обзир столица за Косово у УН и да не долази у обзир нити директно нити индиректно признање косовске независности, а то значи ни потписивање правнообавезујућих споразума, јер зна се шта значи правнообавезујући споразум између две равноправне стране. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега

Реч има председник Владе Републике Србије, Ана Брнабић.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Морам да се вратим на то да ви кажете да ми данас убирамо горке плодове тога што је тада договорено па је то доказ да то није била победа Србије. Ја морам да вас подсетим поново, опет ми се чини да имамо потпуно нераумевање. Дакле, Бриселски споразум није имплементиран. Ви не можете да кажете Бриселски споразум је лош па зато што је он лош ми данас имамо горке плодове Бриселског споразума који није имплементиран. Да је Бриселски споразум имплементиран, ми не бисмо имали горке... Ми имамо данас горке плодове тога што није било снаге у ЕУ и другим партнерима Приштине и воље да се Бриселски споразум имплементира.

Дакле, са друге стране, то је такође, али стварно, то је потпуно једна најпростија логика, то је дедукција. Из тога следи да је Бриселски споразум био у интересу Србије. Да је он био у интересу Приштине а науштрб Србије, па зашто ви мислите да га Приштина не би спровела? Зашто ви мислите да они не би имали подршку својих партнера да се он не спроводи? Управо супротно, дакле Бриселски споразум је била победа Србије. Ми стојимо и дан-данас... И шта је наш план? Да се увек враћамо на то да се Бриселски споразум имплементира. Приштина неће да га имплементира ваљда зато што и они виде да би Бриселски споразум била победа Србије, потпуна победа, дипломатска победа и победа дијалога и политичког умећа.

Даћу вам још један пример. Видите, ми смо у прошлости имали – молим вас, стварно је важно па ако могу само мало – споразуме који су постигнути, договорени и у потпуности имплементирани. Али ти споразуми управо нису били у интересу Србије; па зато су имплементирани. Најочигледнији пример тога је када је у Влади преговарао Борко Стефановић

са интегрисаним управљањем границама. То је договорено, потписано, одмах имплементирано, зато што је био потпуно лош споразум за Србију, потпуно лош. У споразуму који је тада преговарала Влада Републике Србије користе се две речи – бордер и баундери. И сад се сви враћају на ту границу као на границу, не као административни прелаз, зато што је то Влада Републике Србије рекла да може.

Кад имате такве споразуме, онда сви трче да их имплементирају. То је показатељ да је Бриселски споразум добар за Србију, зато што није имплементиран. Када имате споразуме који су добри за Приштину, они се одмах имплементирају са пуном подршком међународне заједнице. Да не причам о још лошијим стварима у том интегрисаном управљању границама, када је било договорено да Еулекс буде присутан на свим административним прелазима, али то није било довољно јасно испреговарно па Еулекса данас нема, него је тамо косовска полиција а ми комуникацију ни немамо са Еулексом. Када је тако испреговарано фантастично, онда се то имплементира за три дана, не постоји проблем.

Бриселски споразум се не имплементира зато што је у интересу Србије и зато што је добро преговаран и зато што је чврсто преговаран имајући у виду интерес грађана Србије и Косова и Метохије у оквиру Србије, као што и јесте.

На крају само да кажем, помињете какав је наш план, план нам је да урадимо све што треба да се уради да се имплементира Бриселски споразум. Заједница српских општина као компензација за столицу Косова у УН – молим вас, како је могуће уопште да то питате? Заједница српских општина је део Бриселског споразума, то је испреговарано. То мора да се имплементира, зато што договори морају да се поштују, зато што је то данас, захваљујући Бриселском споразуму, део заједничке безбедносне политике ЕУ. Нема даље преговора око заједнице српских општина – па ви дајте заједницу српских општина а ми ћемо дати, а ви ћете дати нешто друго. Нећемо дати ништа друго. Значи, нећемо дати ништа друго. Споразум стоји и готов је. То што ме питате је још један доказ да је Бриселски споразум био добар за Републику Србију и да је храбро било, на крају крајева, и од Народне скупштине што је прошао кроз њу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има колега Вукадиновић.

Имате додатна два минута. Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Дефинитивно се не слажемо, али хајде барем да видимо око чега се не слажемо.

Очигледно је да лоше, нејасно употребљавате речи „није имплементиран“. Нажалост, имплементиран је Бриселски споразум у свим тачкама које су се тичале обавезе Србије, и то је лоше. Није имплементиран у оних пет које се тичу обавеза албанске, односно косовске стране. То говори о томе да није био добар споразум.

Што се тиче других ствари које помињете, морам вас подсетити, госпођо Брнабић, и српску јавност, шта год мислили о тој претходној власти, 2012. године у лето није било никакве границе нити царине, ту су моје колеге, на Брњаку и Јарињу. Све то, укључујући имплементацију тих Боркових споразума, укључујући имплементацију, све је то урадила ова влада, односно после 2012. године, и моје је мишљење, нажалост, да је због тога и дошла у прилику да буде власт. Али причаћемо о томе.

Подржавам вашу чврстину и жустрину гласа, али се плашим да се то негде не разводни после посета госпође Могерини или телефонских разговора, позива неких амбасадора.

Било како било, госпођо Михајловић, не треба да се растанемо а да вас нисам питам – шта би са Београдом на води? Управо сада, у априлу, требало је да се уселе прве куле по обећањима са највишег места, односно председника Вучића, да дође до усељавања у прве куле Београда на води. Колико ја видим, имамо више Београд у води, а не Београд на води. Дакле, поново пробијање рокова.

Али мене брине нешто друго и завршавам тиме. Да ли постоји опасност, то је ваш ресор, да Србија мора плаћати пенале због тога што није извршила део неких инфраструктурних радова и обавеза по том уговору о Београду на води? Дакле, лош је уговор, бојим се да ћемо пре или касније, можда ни ви ни ја нећемо седети овде...

(Председавајући: Захваљујем, колега Вукадиновићу.)

... Где сада седимо, да ће држава Србија морати да плаћа пенале. Боље га раскините на време. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Вукадиновићу, мислим да сам у уводном делу седнице, пре него што смо започели са постављањем посланичких питања био потпуно јасан и прецизан око самог тока седнице. По добијању одговора на допунско питање народни посланик има право да се изјасни о одговору у трајању од највише два минута, а не да постави додатна питања.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајући.

Поштована председнице Владе, министри у Влади, нажалост не сви министри, а поготову не знам из ког разлога није ту потпредседник Владе и министар Стефановић. Нисте нас обавестили дописом да он неће бити, а ја сам управо хтео прво питање да поставим њему, па у његовом одсуству молим вас, председнице, да ви одговорите, а питање је везано за то које су информације везане за убиство Оливера Ивановића.

Поставио сам то као посланичко питање пре три недеље и данас сам управо добио одговор од министра Стефановића, који је у одговору једино написао да је Министарство обавестило Канцеларију Еулекса и Унмика да ће учествовати у истрази, да су била два оперативна састанка везано за тај случај и да је Министарство правде упутило исто тако, преко Завода, захтев

за узајамну праву помоћ, да стоји на располагању привременим органима на територији Косова и Метохије.

Оно чега нема у овом одговору а што је био део мог питања је на кога је Оливер Ивановић указао као претњу за своју личну безбедност непосредно пред његово убиство. То смо сазнали, сазнали смо да је он био у БИА, да је тамо изнео сумње и бојазан са које стране му долази претња, али нисмо никада добили и чули на кога је указао.

Друга питања такође су за министре који нису овде, тако да молим опет вас, госпођо Брнабић, да одговорите, а то је – шта ће Влада да уради на основу три показатеља да у Србији нема борбе против корупције?

Три су примера. Прво је „Транспарентност интернационал“ у свом годишњем извештају за 2017. годину констатовао да у Србији нема примене и унапређења антикорупцијских закона, да је повећана перцепција степена корупције код грађана и да је Србија пала за пет места на листи земаља које се боре и како се боре против корупције. Друго је извештај Грека, тела Савета Европе за борбу против корупције које је констатовало пре неколико недеља да ниједна од 13 препорука из јула 2015. године није у потпуности комплементирана и примењена од стране Србије. Последње, Међувладина организација за борбу против прања новца ставила је Србију на листу са 11 земаља у свету које имају недостатке у систему борбе против прања новца и финансирања тероризма. Те земље су, између осталих, Етиопија, Ирак, Сирија и Јемен.

Који су разлози, зашто Влада не ради ништа по свим овим показатељима у борби против криминала и корупције?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Ђуришићу.

Реч има председник Владе Републике Србије, Ана Брнабић.

АНА БРНАБИЋ: Што се тиче убиства Оливера Ивановића, мислим да сте добили јасан одговор од МУП-а. Могу свакако да вам поновим тај одговор. Дакле, ми смо учинили све што је у нашој моћи. Нажалост, ми немамо директну контролу над том територијом. Директна контрола је изгубљена 2008. године и стварно мислим да не можете да кривите ни ову ни претходну владу за то. Можда бисмо могли да кривимо некога, али свакако не ову владу. Све што смо могли да урадимо, све што је било у нашој моћи, ми смо урадили и радимо. Настављамо да инсистирамо и да имамо комуникацију са свим службама које се баве овим питањем, као и да имамо нашу истрагу, Тужилаштво за организовани криминал покренуло је предистражни поступак. Мислим да ова тема не треба потпуно бесмислено да се политизује. Мислим да је довољно и важна и довољно велика трагедија да сви заједно на томе радимо како бисмо направили довољан притисак да се убице нађу.

Што се тиче борбе против корупције, опет мислим да ова влада свакако ради на томе. Мислим да, поред тога што предлагемо стварно велики број закона Народној скупштини на усвајање како би се не само

имплементирале све препоруке тих међународних тела већ како бисмо се и истински, стварно, у пракси борили против корупције, један од великих примера да ми стварно покушавамо да уведемо транспарентност у државну управу је електронска управа. Стварно не постоји други начин да државна управа и оно што ми радимо буде транспарентније од електронске управе. То се видело и на грађевинским дозволама.

Е сад, зашто Србија у томе касни 10-15 година, зашто то раније није било урађено кад је то потпуно једна здрава памет, увођење здравог разума у државну управу, то можда могу ја вас да питам. Зашто смо ми били једина држава која је дочекала 2016. годину која ни матичне књиге грађана није имала у електронском облику да бисмо их спојили са два регистра, да бисмо грађанима показали све што ми у државној управи радимо и да они не би морали да узимају папире по шалтерима и да их неко уцењује са 50 или 100 евра да њихов предмет буде на врху него је сада то све транспарентно, то стварно ипак морам ја вас да питам

До тога да ћемо ми у априлу повезати све базе података државне управе са правосудним базама података па ће грађани моћи да имају пуну транспарентност и тога како раде судови и када је неки предмет дошао и да ли је решен или није решен и колико стоји и код кога стоји. Мислим да се ми на најпрактичнији могући начин бавимо борбом против корупције, нешто што није рађено 15 година.

Што се тиче ФАТФА и стављања Србије под појачани мониторинг, мислим да је потпуно очигледно да је то била једна политичка одлука, политичка одлука пар екселанс. Србија је имплементирала 35 од 40 препорука ФАТФА. У међувремену смо од тог извештаја усвојили шест, односно предложили, а ви усвојили шест системских закона. Подсетићу вас који су то – Закона о ограничавању располагања имовином у циљу спречавања тероризма, Закон о изменама и допунама Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, Закон о међународним мерама ограничавања, Закон о изменама и допунама Кривичног законика, Закон о спречавању прања новца и финансирања тероризма и Закон о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, тероризма и корупције који ће бити у примени од 1. априла 2018. године.

Па смо онда од самог усвајања тог извештаја – истина, несрећног по Србију, али који показује неке друге, другачије притиске на Србију, политичке, због неких других ствари, као влада завршили, усвојили и послали Скупштини још три нацрта закона на ваше разматрање. То је Закон о допунама Закона о рачуноводству, Закон о допуни Закона о ревизији и Нацрт закона о изменама и допунама Закона о факторингу.

Када кажете да Влада Републике Србије не ради ништа на томе и да се не бори против корупције, ја ћу вам стварно чистог срца рећи да не постоји влада која се на практичнији начин борила против корупције од ове владе и од претходне владе, и мислим да је то у потпуности јасно.

На крају крајева, и да се вратим стварно на ово, постоји једна ствар око Косова и Метохије која ме реално погађа, зато што то јесте национално питање и питање које није ствар политиканства и појединачних политичких странака, то је национално питање око којег треба да се окупимо. И рећи ћу да није тачно, да не кажем да је лаж да је Србија испунила све из Бриселског споразума. То грађани Републике Србије треба да знају, а народни посланици ако не знају, онда би требало и они да знају.

Дакле, није испуњен део који се тичао енергетике, зато што тај део зависи од заједнице српских општина директно. Али је исто тако истина, којом се ја потпуно поносим, да је највећи део Бриселског споразума Република Србија имплементирала. Ја се тиме поносим, зато што је Република Србија ставила потпис на тај споразум, а Србија је озбиљна и одговорна држава и стабилан и предвидив партнер и ми кад нешто одлучимо, договоримо и потпишемо, ми онда то имплементирамо. За разлику, нажалост, од неких других.

Коначно, молим вас, стварно и за КиМ и за то како ми можемо сада да имамо контролу над ... Хајде нећу то. Нема везе. Ништа. Доста.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Народни посланик Марко Ђуришић.

Имате додатна три минута. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Надам се да су грађани сада могли да чују какву политику води Влада и њена председница.

Значи, прво смо чули хвале како смо ми спровели све из Бриселског споразума, а други нису јер је тај споразум добар за Србију. А онда смо чули реченицу – не, нисмо спровели све из Бриселског споразума јер то није добро за Србију. Па онда следећу реченицу – ми смо поуздан партнер и ми спроводимо све што потпишемо.

Хајде договорите се сами са собом да ли јесте или нисте, да ли испуњавате оно што потписујете или не. А чињенице говоре да нисте. И да не испуњавате, јер ваши резултати борбе против корупције су такви да нас је ФАТФА ставила на ту листу сада. Сада, на основу ваших резултата рада. Сада. Политички или други разлози, ми смо сада на тој листи, раније нисмо били. Сада имате извештај Грека да ниједна, ниједна препорука није испоштована како смо се обавезали 2015. године. То су ваши резултати.

А када говорите о стању на Косову и Метохији, власт и могућност управљања Србије на Косову и Метохији је изгубљена 1999. године после Кумановског споразума. А ко је тада седео у Влади? Које су странке чиниле Владу и том тренутку и која се политика водила у Србији 1999. године? О чему ви причате овде?

Године 2008, када је проглашена независност, па све до 2012. на Косову и Метохији су били српски тужиоци, српске судије, водиле су се истраге, доносиле су се пресуде. Људи су ишли у затвор, ви сте их после пуштали из затвора да понављају криминална дела. А онда сте ви потписали

Бриселски споразум и потпуно ставили север Косова у правни систем Косова и Метохије – то је резултат потписивања Бриселског споразума и не можете овде да људима замагљујете истину – после доласка на власт, зато што сте обећали да ћете испунити оно што ми нисмо хтели да испунимо. Ви сте потписали Бриселски споразум, много мање него што ми нисмо хтели да прихватимо.

То су истине. Не можете да понављате овде лажи у бесконачно. Када дођете овде, будите спремни да чујете истину и на ту истину молим вас да имате спремне одговоре, а не по ко зна који пут сто пута поновљене лажи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има председник Владе Републике Србије, Ана Брнабић.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: То шта је Србија урадила у смислу борбе против корупције најбоље, мислим, одржава, и мени је лично било најдраже, чињеница да је на пленарној скупштини у Паризу најјасније и најгласније Европска комисија иступила против тога да се Србија уврсти у ту листу. Поред Европске комисије још 15 земаља света, земље које нису традиционално наши партнери, и Швајцарска, и Аргентина, и Јужна Африка, добро, и Русија, и Кина и Турска. Тако да је то била једна политичка игра која је океј, Србија је изгубила зато што није хтела да се договара око националних питања која су много важнија од тога. Ми радимо наш посао. Ми радимо наш посао најбоље што можемо, иза тога стоје све ове земље које су казале да тај извештај не одсликава право стање ствари у Србији и ви то јако добро знате. Али добро, нема везе, ја разумем политичку борбу.

Што се тиче тога кад је Косово изгубљено или није изгубљено, да не улазим превише стварно дубоко у то, 2008. је проглашена независност. Једнострано је проглашена независност 2008. године. После те 2008. године, као што сам вам дала пример, ви сте преговарали одређене споразуме, који су одмах имплементирани. Одмах имплементирани! Свима су одговарали осим Србији, па је зато и Приштина пожурила да их имплементира и сви њени партнери.

Један споразум који је договорен од стране претходне владе није имплементиран. Зашто? Зато што недвосмислено брани интерес Републике Србије. Али је потписан и тражићемо да се имплементира. Када су договорени споразуми који су били добри за Приштину, они су потписивани од стране тадашње Владе Републике Србије и они су одмах имплементирани. И то нама данас ствара озбиљне проблеме, и грађанима Србије и другим грађанима, неалбанске националности на КиМ.

То је истина. Али је исто тако истина оно што ме је стварно невероватно изненадило пре неки дан, када смо чули бившег председника Републике, који је, када је једнострано проглашена независност Косова, два-три дана после тога, када су били протести у Београду, побегао у Румунију. Који се својим грађанима након проглашења независности Косова обратио у

некој соби испред неке завесице у Румунији, у Букурешту да прича са својим грађанима. Тај бивши председник Републике се много гласније огласио о мом савету за креативне индустрије, који га је много више погодио него Косово и Метохија и независност Косова и Метохије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има потпредседник Владе Републике Србије, др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Па знате како, кад слушам вашу политичку партију и вас, поготово кад причате о Косову и Метохији, просто не могу да не одреагујем.

Дакле, не треба ви да се љутите на Владу Републике Србије, на било ког члана или чланицу Владе Републике Србије зашто је Косово у оваквој ситуацији каквој јесте, зато што је ваш председник, Борис Тадић, учинио много корака који су Косово одвајали од Србије. Много корака. Да вас подсетим, дакле, када је пребацио из УН причу око Косова у ЕУ, када је дао своју иницијативу Међународном суду правде. То су све, заједно са све Јеремићем, па са целом оном причом свађе са свим земљама. То је ваш председник, Борис Тадић.

Тако да људи и грађани Србије то јако добро знају. Неће вас, под један. Под два, када причате о Бриселском споразуму, то је био једини начин да се ствари поправе и да се заштите наши грађани на Косову и Метохији. Према томе, само да грађани Србије знају ко је шта радио када и шта је Борис Тадић радио и шта сада изјављује. Толико.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Народни посланик Марко Ђуришић.

Имате додатна два минута. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Мени је драго што се и потпредседница Владе, иако њој ништа није било упућено, укључила у ову дискусију и верујем да она има нешто важно да каже, вероватно у светлу ове најављене реконструкције, али хајмо да говоримо о истинитим подацима.

Говорили сте како је Косово 2008. године у фебруару прогласило независност. У том тренутку нису вођени никакви преговори под окриљем Европске уније, него искључиво Уједињених нација. Три месеца после тога држава Србија је организовала на територији целог Косова и Метохије локалне изборе по законима и по Уставу Србије. Толико о томе каква се политика водила тада, каква се политика води данас.

Толики је био утицај државе Србије на Косову и Метохији 2008. године у марту, мају и свим месецима и годинама до нашег доласка на власт. Е, онда креће и косовска полиција, која није постојала на северу Косова и Метохије до 2012. године, и цариници на административним прелазима, и порези и таксе, све што иде у буџет Косова и Метохије. То је све резултат ваше политике од 2013. године.

А шта се дешавало за време митинга у Београду, и ко је где био, и да ли је Борис Тадић био у Румунији да ојача тај блок, тих европских земаља који вама данас користе, пет земаља које до дана данашњег нису признале Косово и Метохију док је ваш председник овде водио навијаче да пале амбасаде у Београду. Да пале амбасаде у Београду! То је била ваша политика. Да ви не разумете шта значи борба против корупције то говори довољно о начину на који сте дошли у Владу Републике Србије, али о томе сада немам времена да говорим.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Молим народне посланике да у наставку седнице поштујемо достојанство и углед Народне скупштине Републике Србије.

Реч има народни посланик Драган Марковић.

Изволите.

ДРАГАН МАРКОВИЋ: Даме и господо, поштовани посланици, много ми је жао што полемика, када је ту присутна цела Влада, иде у смеру где охрабрује Албанце на Косову а штети Србима.

Овакав начин полемике или дискусије даје за право онима који су писали саопштење после догађаја пре три дана на КиМ да постоје две стране. Не постоје две стране, само једна страна постоји, која и крши Бриселски споразум, и та страна добија помоћ од неколико држава из ЕУ, из Америке, и ми сви заједно, ми који седимо у овом парламенту треба да осудимо оно што се десило, напад на Марка Ђурића пре неколико дана у северном делу Косова и Метохије.

Исто тако, нико од опозиције не пита, ево, ја ћу сада да питам, хајде да питамо Немачку и Ангелу Меркел зашто они траже од Србије да Србија уведе санкције Русији, а пре неки дан Ангела Меркел је дала зелено светло да крене Северни ток 2 и да се увози гас из Русије у Немачку.

Питање је посланичког клуба Јединствене Србије и молимо Владу да пита Америку у чије име је радио Монтгомери када је био амбасадор у Србији, када је растурио Југославију, када је помогао да НАТО бомбардује Србију и у чије име је некадашњи заменик директора ЦИА, Стивен Мер, који ме је примио у Америци као бивши заменик директора и знате шта ми је рекао? Рекао ми је – када се вратиш у Србију, реци да поништите Бриселски споразум, односно да не признате ништа што сте потписали. Пре неки дан то је рекао Монтгомери. Да питамо Америку за кога они данас раде а кога су представљали тада, 1999. и 2000. године.

Желим да питам да ли ће у Србији да се производе српски трактори који су бренд у Европи, ИМТ и ИМР.

Желим да питам министра Александра Антића шта је критеријум за социјалну помоћ за грађане који су ослобођени плаћања гаса и струје.

Желим да питам министра спорта да ли је, и ако није, да то уради, у име Србије да пошаље захтев међународним спортским институцијама да више никада у жребу у једном лонцу, или у једној чинији, не буду две

репрезентације – Албанци са Косова са Србијом, јер је то страшно сметало досада а посебно после догађаја пре три дана на Косову и Метохији.

Тако да, даме и господо, ми који се бавимо политиком, морамо да видимо како да помогнемо Влади. Колико се ја сећам, ранијих година, претходне Владе нису посланици имали прилику да питају министре шта желе и да добију праве одговоре.

Желим да замолим министра привреде или Министарство привреде да направимо информацију шта је то што се из Србије може извозити у неке државе. Данас је у Јагодину дошао амбасадор Белорусије и он ми је рекао да много тога из Србије може да се увози у Белорусију а да наши привредници који се баве производњом не знају који су то артикли.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има председник Владе Републике Србије, Ана Брнабић.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Хвала вам.

Морам да кажем да се у потпуности слажем са вама. Мислим да око Косова, као што сам и рекла, треба да разговарамо другачије. Мислим да је то национално питање и мислим да је то питање које свакако мора да превазилази ситне политичке интересе.

Што се тиче – па ће министри да преузму – једне ствари која је важна, што се тиче трактора, све више улажемо у домаће фирме, у мала, средња предузећа. Трудим се да релативно често идем, колико год могу, да обилазим локалне самоуправе и да, кад год идем по локалним самоуправама, идем и посећујем у ствари наше домаће привреднике, као што је КЕПО у Косјерићу, који запошљава више од 170 људи, као што „Бане комерц“ у Лесковцу, са више од 200 људи, са 80% производње која се извози у Западну Европу, као што сутра идем у Инђију да отворимо погон једног инвеститора из Крагујевца у Инђији са неких 70-ак људи. Трудимо се да наше привреднике ојачамо, јер имају потенцијал, могу. Са друге стране, оно што је важно грађанима Републике Србије, то је да се трудимо да решавамо што пре неке стечајеве неких наших великих брендова, наших имена која су била важна за Србију и важна за грађане.

Тако да ми је посебно драго што је Влада Републике Србије успела да у новембру прошле године заврши посао са Галеником, и то фантастично. Укупно је било 41 милион евра, 16 милиона је плаћено за Галенику, плус су преузете све обавезе од комерцијалних банака за 25 милиона евра. Ми пратимо сада како се имплементира тај уговор, тако да се надам да Галеника ускоро оживљава. Магнохром је нешто што смо сада завршили, прошле недеље два дела Магнохрома су купљена, оно што је најважније купљена су од фирми које ће тамо покренути производњу. За трећи, највећи део Магнохрома у овом тренутку знамо да има заинтересованих инвеститора само се преговара око цене, али важно је да ће се поново покренути производња.

У овом тренутку ми планирамо, оно што знамо од тих инвеститора, да се у Магнохрому у Краљево запосли између 600 и 700 људи. Није то ништа у односу на то шта је Магнохром био, али није то мало за Краљево, посебно зато што враћамо једну марку, враћамо грађанима веру у то да можемо, да се Србија диже са колена.

Индустрија мотора и трактора је исто оно на чему смо радили заједно, стечај који је предуго трајао, у који смо се умешали да бисмо завршили. Имамо инвеститора, индијског инвеститора који је још онда, када је било, у новембру, које године, када је тадашњи премијер Вучић био у Индији, разговарао је са инвеститором који је интересован за ИМТ, који нам је гарантовао да ће покренути производњу трактора. Та продаја је у понедељак, 2. априла и сви са нестрпљењем чекамо да видимо да ли ће то проћи како треба. Ако прође, то је стварно једна ствар за Србију од огромног значаја и ми ћемо то поделити, наравно, са вама.

Тако да, то је нешто што је нама фокус, као што је и налажење стратешког партнера за Бор, инвестиција од неких 330 милиона долара коју ми тражимо у овом тренутку, коју се такође надамо да ћемо завршити до краја ове године. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Бранислав Недимовић.

Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Захваљујем.

Захваљујем на овом питању, господине Марковићу, из једног простог разлога – ако постоје симболи, онда је то сигурно за српску пољопривреду ИМТ и трактори који су 70-их и 80-их година, како бисмо то рекли, жарили и палили овим делом Европе и северноафричког континента. Нас је затекло једно тешко наслеђе у погледу ИМТ-а, проглашен је банкрот. Предузеће је у стечају, нема производње, нема буквално ничег, осим неких старих одливака који су постојали, који нису могли у том тренутку ни за шта да се искористе. Да зло буде веће, апсолутно није постојала никаква идеја у погледу ИМТ-а.

Мало људи је веровало у причу да ово уопште може да дође у ову ситуацију да се уопште прода. Ја сам заједно са премијерком и министром Кнежевићем радио на овом пројекту. Прошле године у новембру, на бази разговора које је председник Вучић имао у Индији, отишао сам код три од 10 највећих произвођача трактора на свету. Били смо на разговорима у Тафеу, били смо на разговорима у Махиндри и Саналики. Неколико дана у Индији интензивно смо разговарали око ИМТ-а и примили су нас, да тако кажем, они доносиоци одлука, највиши представници ове три компаније који имају интерес да развију производњу. Из једног простог разлога. Сада ћу рећи неколико ствари.

У Југоисточној Европи данас готово немамо произвођача трактора, осим појединих малих фабрика које производе 200-300 трактора на годишњем нивоу. Све земље у Југоисточној Европи или сада добијају

средства од ИПАРД-а, као што је Србија, или ће то урадити у будућности, у наредних неколико месеци или годину дана, као што је реч са Албанијом, као што је реч са Црном Гором и можда са БиХ. О чему се ради? Ту је у ствари акценат бачен на велико издвајање финансијских средстава како би се подстакла потражња за тракторима и механизацијом.

Ако буде све како треба у понедељак, имамо писмо о намерама Тафеа, који је откупио документацију, требало би да дође до запошљавања 800 лица. Наравно, причам о будућем времену, то увек носи са собом одређене ризике, али ја се надам да овде тога нећемо имати, да ћемо успети да решимо овај пројекат.

Ради се о продаји дела имовине ИМТ-а, који би требало да буде платформа за будући погон за производњу трактора. Ови трактори су изузетно интересантни за простор Северне Африке, за простор Блиског истока, јер се показало да су дуговечни, да не траже висок степен обучености људи, односно пољопривредника да би могли да управљају њима. То су трактори који дуго трају. И то је у ствари оно што је нама неопходно и што се надамо да ћемо успети да реализујемо у наредном периоду. Тафе има једну своју фабрику на простору Турске, али му је идеја да још више ту платформу развије на простору Србије. Како ће то све да се заврши, видећемо у данима који су пред нама.

Ви сви знате да су некад српски инжењери из ИМТ-а одлазили у Индију и дизали производњу трактора на простору Индије, на неким другим местима у оквиру ИМР-а. Оно што је важно, то је све на истим платформама „масеј фергусона“ рађено.

Испричаћу вам једну анегдоту ако ми дозволите. Пре него што ћу отићи за Индију, упитао сам седе главе, умне главе које су 20-30 година водили ИМТ – шта бисте, људи, ви урадили да сте сад на нашем месту? Један господин, који је касније био и министар индустрије у старој влади Југославије, водио је дуго ИМТ, и технички директор ИМТ-а, каже – без икаквог размишљања отишли бисмо у Индију и договорили све са Тафеом. Ја питам – зашто баш са Тафеом, зашто не са неким другим? Рекох – рачунајте на то да морамо да имамо отворен и транспарентан поступак, не можемо ми директно да бирамо ко ће да дође, уз све жеље да направимо што бољи посао. Каже – Тафе и ИМТ имају сличне платформе; лако је, у кратком временском периоду могуће имплементирати производњу.

Оно што људи говоре то је да је у року од шест месеци од тренутка продаје могуће успоставити прву производњу трактора на простору Србије. Ја се надам да ћемо то решити.

Зашто се појавило и појачано интересовање инвеститора за производњу трактора у Србији? Сећате се, господине Марковићу, да смо прошле године имали један позив за тракторе, имали смо 2.345 апликација за тракторе, где је држава дала 50% средстава за нове тракторе. Али то смо радили за повртаре, за воћаре, виноградаре, нисмо имали цео систем под

собом. Од тога је 2.100 лица добило право да добије трактор и држава им је исплатила то.

Сада смо, 4. јануара, расписали позив и јавило се, рећи ћу вам тачно колико, то је у оквиру ИПАРД-а, јавило се скоро 400 лица која су заинтересована, тачније 396 захтева имамо за средствима из ИПАРД-а за набавку трактора. Зашто ово причам? Не ради приче, него потражња је важна. Када има потражње, има заинтересованости од инвеститора. Републици Србији је један од приоритета и овој влади да што пре добијемо производњу српског трактора, ког ћемо ми извозити на простор Југоисточне Европе, Северне Африке и Блиског истока. Дани пред нама ће нам дати одговоре на ово питање. Надам се да ћемо успети у овоме. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре Недимовићу.

Реч има министар Александар Антић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Захваљујем.

Уважени народни посланици, хвала господину Марковићу на питању. Дубоко верујем да је једна од мера коју спроводи Влада Републике Србије, наравно уз подршку овог парламента, управо тај сегмент помоћи и подршке рањивим категоријама људи у Србији, људима са најнижим примањима у Србији, коју реализујемо кроз уредбу о енергетски угроженом купцу, један механизам кроз који Влада преко Министарства рударства и енергетике са позиције буџета даје подршку за 73.000 породица широм Србије – 73.000 породица које остварују право на дечји додатак или право на новчану или социјалну помоћ или породица које се у зависности од броја чланова домаћинства уклапају у лимите које смо поставили, на основу свега тога остварују право на 120–250 бесплатних киловат-часова електричне енергије месечно или у зимској сезони до 75 метара кубних гаса месечно.

Значи, понављам, 73.000 породица у Србији сваког месеца добије 120–250 киловат-часова електричне енергије или до 75 метара кубних гаса бесплатно као један вид подршке грађанима Србије због њиховог лошијег материјалног статуса и проблема са којима се те породице суочавају.

Дубоко верујем да је реч о једној мери кроз коју ми као друштво и држава показујемо и хуманост и солидарност, мери која показује и да Влада Републике Србије, али дубоко верујем и Парламент у целини, јер је Парламент одобрио буџет Министарству рударства и енергетике и за 2018. годину у износу од једне милијарде динара за те потребе, значи да заиста са великом пажњом прилазимо свим оним рањивим категоријама нашег друштва којима је заиста наша подршка потребна и кроз коју показујемо да као људи, као политичари, али и друштво у целини имамо тај један осећај разумевања за њихову потребу и да чинимо напоре да им живот олакшамо и да будемо та врста подршке која им је неопходна.

Томе бих додао још један сегмент, на који сам изузетно поносан и мислим да сви заједно треба да будемо поносни, а то је да смо том уредбом

предвидели ту клаузулу да ЕПС не може да обустави испоруке електричне енергије оним породицама и домаћинствима које имају у свом саставу болесно лице чије лечење зависи од испоруке електричне енергије.

Мислим да је читав тај сет мера које смо увели 2015. године, дакле то је нова мера коју је ова, односно претходна влада увела 2015. године и која никад раније постојала у Србији, изузетно значајан, изузетно квалитетан. Желим да вас обавестим да ћемо и даље радити на њеном унапређењу, да приближимо ту меру грађанима Србије јер имам осећај да још увек у неким локалним самоуправама преко центара за социјални рад, где се аплицира за ту меру, та информација није дошла до краја до грађана и да су процедуре у неком сегменту компликоване, тако да ћемо ове године ићи са изменама уредбе којима ћемо олакшати примену те уредбе у складу и са е-управом и свим оним сегментима које чинимо да унапредимо рад републичких органа али и локалних самоуправа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре Антићу.

Реч има министар Вања Удовичић.

Изволите.

ВАЊА УДОВИЧИЋ: Хвала, председавајући.

Да одговорим конкретно на ваше питање. Јесмо, то је једна од мера које смо предузели заједно са нашим националним спортским савезима – да утичемо на одлуке међународних спортских организација и заштитимо национални интерес, који је најбитнији у овом тренутку, за разлику од ранијих периода где појединци нису штитили национални интерес и где су успевали да свој лични интерес ставе у први план и профитирају на тај начин. Оно што сада одговорно могу да кажем јесте да на један одговоран начин сви заједно утичемо на то да заштитимо наш национални интерес и да спречимо, у овом конкретном случају, да до тога дође, што сте и конкретно питали.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Драган Марковић.

Имате додатна три минута. Изволите.

ДРАГАН МАРКОВИЋ: Задовољан сам одговором имајући у виду да држава никада није дала субвенцију 50% за куповину новог трактора, али мој предлог је управо био тај – да имамо домаћи трактор и да те паре, 50%, иду у домаћу производњу. Та фабрика би била веома рентабилна и конкурентна на европском тржишту, не само на српском.

Желим да похвалим и да кажем да је, када је у питању Министарство здравља, превентива, која се врши сваке недеље са бесплатним прегледом грађана, много помогла. Велики број грађана је сазнао да има шећер у крви, притисак итд., нешто што не боли а од чега се умире. Само бих предложио да се за оне тешке пацијенте обезбеди бесплатан преглед на скенеру и магнетној резонанци и за млађе особе, јер родитељи немају пара да плаћају.

Желео бих само да замолим министра Тривана да објасни, пошто су медији пренели како је он рекао: „немачко ђубре од аутомобила, дизел

мотори не могу да се увозе у Србију“. Не верујем да је тако рекао, имајући у виду да обични људи купују те половне немачке аутомобиле.

Министра просвете желим да питам да ли може да се повећа број просветних радника у средњим школама уколико је повећан број ђака? Јер имамо, на пример, пет-шест градова у Србији где има већи број ђака из године у годину, а остао је исти број професора. Да ли можемо да променимо и да заменимо смерове у средњим школама, нешто што траје 30 година и да кад заврши тај смер у средњој школи нема где да се запосли и ви треба да дате сагласност за тако нешто.

Желим да честитам министарки за саобраћај и инфраструктуру на њеном ангажовању и не само на ангажовању него и на квалитету и квантитету ауто-путева. Нису наши путеви исти као пре седам-осам година.

(Марко Атлагић: Као Мрка.)

Мрка је правио срушене мостове; ћутите и немојте Мрку да упоређујете.

Свако од нас путује понегде и кад се вратите, кад слетите на београдски аеродром, као кад возите шинска кола, тако је раније било, а сада је много боље.

Желим да похвалим и Славицу Ђукић Дејановић – наравно, пре свега, председнику Србије да честитам – како се бори против беле куге. Тај резултат ће сигурно дати да нам се не дешава, као што нам се досада дешавало, да сваке године у Србији умре 30.000 људи више него што се роди.

Тако да можемо да констатујемо да министри добро раде, да председник Србије добро ради и да искористимо популарност. Србија данас има веома добру сарадњу са Турском, што није био случај пре четири године, са Кином, што није био случај пре пет година, са Немачком, са Аустријом, са Бугарском, Румунијом, Мађарском, али слабо ми то користимо.

(Председавајући: Захваљујем.)

Ако се у породици свађају отац и син, или чланови породице, као што ради опозиција, онда нико неће да ради са вама.

(Председавајући: Захваљујем, господине Марковићу.)

Хајмо да се критикујемо у изборној кампањи, а кад се заврше избори, дајте и опозиција нешто да ради.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Имаћете и додатна два минута.

Реч има министар Бранислав Недимовић.

Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштовани господине председавајући, поштовани господине Марковићу, ја бих вам се захвалио на овој теми коју сте покренули везано за ИМТ и ИМР. Јер, ако постоји једна индустрија по којој је Србија била позната, то је индустрија која се односи на тракторе и осталу пољопривредну механизацију и мислим да на тој платформи можемо доста тога да радимо.

Није цаба Светска банка, анализирајући стање и потенцијале српске привреде, неколико сектора посебно издвојила. Два сектора директно се тичу пољопривреде. Један је везан за прехранбену индустрију, а други управо за машинску индустрију, која је повезана са пољопривредом. Дакле, конкретно, трактори и механизација.

Потпуно сте у праву када кажете да би било добро да ти подстицаји, односно ти поврати новца иду за механизацију која је произведена у Србији. И потпуно сте у праву да од ових 2.100 трактора свега 500 има неке везе да су произведени у Србији. Ту пре свега мислим на оне који су произведени у Бољевцу и Новом Саду. Пре свега мислим на „белорусе“ и на „Соналикине“ тракторе који се склапају. Било би много боље да је то све пореклом из Србије.

Једна ствар која ће да се деси у наредних неколико недеља биће и нови правилник, који ће регулисати поврат пољопривредницима везан за набавку механизације, где ће механизација која је пореклом из Србије бити већи степен поврата у односу на другу механизацију. Дакле, нећемо ми забранити неком да купује било шта, него ће тај проценат подршке бити, уколико је овај 50%, он ће бити или 55% или 60%.

Зашто то кажем? Неопходно је да се развију стари центри који су постојали на простору Србије, а Србија има и знање и искуство да може то поново да ради. Само је потребна тражња. Пре свега мислим на набавку опреме, која је била развијена на простору Бачке Паланке, на простору Вршца, на простору и Бољевца и неких других центара, где су постојали посебни привредни субјекти који су се бавили производњом ове врсте механизације и то ћемо и урадити. Чим имате тражњу за било којом робом, аутоматски имате и већи и појачани интерес инвеститора.

Прошле године смо имали први сајам механизације која је произведена у Србији, из једног простог разлога, да би овако као што сте ви то сад урадили, указали на значај и потребу да се развије и ова врста индустрије. Мислим да је то јако важно за Србију.

Влада Србије неће жалити подршку. Уредба која регулише подстицање инвестиција ове године на посебан начин третира улагања која се тичу пољопривреде; има један посебан сет мера које се тичу пољопривреде, где је на један потпуно другачији начин обрађено улагање у пољопривреду.

Још само, да не узимам време, желим, пре свега због јавности, да кажем, а ви сте покренули ту тему – комуникације и добрих односа са Турском. Сећате се да смо на бази добрих политичких односа које су развили председник Вучић и председник Ердоган успели да добијемо проширени спектар производа за бесцарински извоз према Турској. Две робе које посебно можемо да истакнемо и где можемо посебан свој печат да дамо јесу сунцокретово уље, где смо добили посебне квоте за бесцарински извоз, и једна ствар која је далеко најважнија, а то је она која се тиче развоја

сточарства, а то је пре свега бесцарински извоз говеђег меса. Могу да кажем да смо ми отпочели са овим извозом. Засада имамо две кланице које су сертифициране, из једног простог разлога – људи то морају да знају, јавност мора да зна – посебни су услови које морају да испуне те кланице, јер не може бити мешања различитих врста клања на једном истом простору.

Пазите, потпуно је нормално да онај ко вам даје неко право тражи те посебне услове. Један се налази – малопре је неко питао, чуо сам – у Дивцима код Ваљева. Обављена су прва клања, први извози; турске колеге су изузетно задовољне квалитетом меса и ја се надам да ће та квота од 5.000 тона врло брзо бити повећана.

Мислим да је то јако важно због потражње. Ево, неки дан сам имао прилику, разговарајући са пољопривредницима из Мачве, који кажу – цена говеђег меса је била пре три-четири месеца 1,95 евра по килограму, данас је 2,3 евра по килограму. Само то постојање потражње је довело до овог раста. И то ће ићи још уколико будемо то развијали. И сад имамо – ја се надам да ћемо реализовати следеће недеље, данас су у Влади били састанци тим поводом – заинтересованост два инвеститора да граде кланице које ће бити намењене за клање говеда у Србији.

А то је управо ова ствар. Врло често сам чуо и у Парламенту и на другим местима питање – шта ми имамо уопште од тих споразума? Па управо ово. Потражња, која касније за своју последицу има подизање произвођачких капацитета, а када се тиче говеда, и повећан развој сточарства. То је оно што је интерес Републике Србије. Ми имамо два писма о намерама, две различите кланице, једна за централну Србију, једна за простор Војводине, које ће бити искључиво намењене клању говеда за пласман робе која је намењена Турској. Е, то је оно што је важно за Србију. Чим имате тржишта, можете да развијате своју производњу. Чим имате своју производњу, можете да имате веће цене. Чим имате веће цене, пољопривредници могу да зараде више.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре Недимовићу.

Реч има министар Горан Триван.

ГОРАН ТРИВАН: Господине председавајући, уважени посланици, господине Марковићу, у неколико реченица, најпре да кажем да је добро да јавност почиње да схвата да постоји министарство за животну средину и да ће оно да се бави свим стварима које и те како имају везе са квалитетом животне средине. Друга ствар коју морамо да кажемо је чињеница да је протекле године у Србију увезено 26.000 нових и 131.000 половних аутомобила. Са становишта заштите животне средине, можете ли да претпоставите колико сви ти аутомобили загађују животну средину? Наше је да мислимо о томе.

Исто тако, хоћу да вам кажем податак да Србија још увек није достигла стандард земаља које су на сличном степену развоја, на нешто вишем, где имају више аутомобила по глави становника. Дакле, очекивано је

да ће број аутомобила који ћемо имати у Србији расти. Ако ће број аутомобила у Србији расти, то подразумева да ћемо и те како морати да водимо рачуна о томе шта увозимо.

У овом тренутку увоз аутомобила, о чему друге колеге могу да говоре, тече уобичајеном процедуром. Нема никаквих посебних нових ствари које су се десиле, али има једна на коју морам да скренем пажњу и која је можда изазвала извесну недоумицу, а то је да је Немачка одредила 4.000 евра субвенција власницима аутомобила који ће морати да иду на сметлиште, дакле на рециклажу, да будем врло прецизан. Дакле, ти аутомобили који у Немачкој иду на рециклажу, на отпад, дакле у Немачкој су проглашени за отпад, за смеће, неће бити увожени у Србију, из разлога које вероватно не треба да објашњавам. Дакле, Србији не треба смеће. Србији требају нови аутомобили, и што новији. Овде је ствар једноставна.

И кад је реч о старим аутомобилима који иду на рециклажу у Немачкој, ту је реч не о трговини, него је реч о посебним токовима отпада, што је заправо посебан сегмент трговине у Европи и свету, чега се ми, разуме се, придржавамо и тако ће бити и надаље.

Оно што Србију треба да интересује у овом тренутку то је да имамо нелогичну ситуацију да се на увоз нових аутомобила плаћа еколошка такса, а куриозитет је да се на половне аутомобиле не плаћа еколошка такса. Мислим да ћемо ту нешто морати да мењамо да бисмо ствари довели у ред, свакако.

Последње, што је мени јако важно, то је да свет свакако иде ка другој врсти аутомобила, ка другој врсти енергије коју троше аутомобили, а то подразумева да иду ка хибридним, електричним, водонику итд. Оно што је важно да знате то је да је прошле године увезено 50 хибридних аутомобила у Србију и 15 електричних аутомобила. Али, за вашу информацију, једна велика компанија која је протекле године почела да ради, значајна и важна у Србији, у околини Београда, мораће, зато што има такву пословну политику, да купи, за своје потребе транспорта итд., и почне да користи неколико десетина хибридних или електричних аутомобила.

Оно што је последње важно да кажем то је да, у договору са председницом Владе, имамо идеју да до краја године размотримо како бисмо као Влада и Србија могли да помогнемо увозницима електричних и хибридних аутомобила како би Србија заправо почела да постаје чистија земља. Хвала вам на питањима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Златибор Лончар.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Желим да вас обавестим, везано за неке податке за превентивне прегледе који су се дешавали, да је прегледано преко 120-130 хиљада људи и засада, од обрађених података, преко 2.300 грађана који су прегледани, откривено је на време да имају здравствене проблеме који могу да се реше и који неће ући у стадијум са компликацијама и моћи

ће, када се ти проблеми реше, најнормалније да наставе свој живот, да буду са својим породицама и да буду друштвено активни. Да није било ових прегледа, тешко да би, и они су сами то признали, дошли до тих дијагноза.

То није једина акција коју спроводимо. Ту је низ других акција, „Рак је излечив“, уз подршку медија, то су и разни скрининг програми који се раде и покушавамо сваки дан да дођемо до свести људи и да им предочимо колико је битно да се на време прегледају, да се на време открије, да у преко 90% случајева, када се на време открије, може у потпуности да се излечи и да они наставе најнормалније свој живот.

Следећа ствар, поменули сте тешкооболеле и старе људе. Ми смо већ одредили у свим болницама 10% кревета да служе за палијативно збрињавање, управо за такве пацијенте који су тешко оболели, који су озбиљан терет и породицама и друштву. Постоје разноразни домови, који су изузетно скупи. Проверава се да ли ти домови имају дозволе, да ли имају адекватне услове, да ли могу да брину о тим људима, а оно што смо урадили буквално пре 10 дана то је – дали смо налог свим болницама по унутрашњости које немају довољно искоришћене капацитете да их преусмере, да проширимо те капацитете да примају такве људе, да им помогнемо, да им окупирамо болове, да урадимо све те ствари које сте рекли и које ми мислимо да се ураде, јер много је лакше урадити кад се ти пацијенти налазе у болници и у болничким условима све то одрадити и видети шта је то што може њима да помогне да им буде што квалитетнији живот, јер се налазе у тим фазама и на озбиљном су терету свима.

То ће се наставити даље, али не само то. Знате и сами да смо купили нове акцелераторе, да је при крају Онкологија 2, да ће врло брзо, даћу вам и датуме следеће недеље када ће прорадити нови акцелератори и у Београду, и у Нишу, и у Крагујевцу, и у Кладову и где ћемо још набавити нових акцелератора, запослити нове лекаре, младе наше стручњаке који су завршили овде факултет и који желе да овде и специјализирају и наставе да раде. Али и набавка све те опреме и друге опреме, да не набрајам сада, биће прилике... Овде се помињало доста и корупција и све оно што иде. Ја желим да вас обавестим да по свим анкетама које се раде – нажалост, оне не угледају светлост дана јер некима то не одговара – више здравство није у самом врху по корупцији и по ономе по чему је било асоцијација и по чему је било познато.

(Драган Марковић: И више се не чека ред као некада.)

(Радослав Милојичић: Чека се по две године.)

Чекају људи захваљујући онима што су покрали из здравства, узели од болесних људи. Захваљујући њима чекају. Биће ухапшени. Биће ухапшени сигурно, немојте да се секирате, немојте да журите. Само полако, ја не знам где ви журите. Немојте да се нервирате, нервоза утиче на лепоту. Немојте. Кажем вам, немојте да се нервирате. То утиче на лепоту, полако.

(Председавајући: Нема разлога да директно комуницирате са посланицима. Изволите.)

Тако да, то су све ствари које се дешавају и које грађани виде и онда то тако и оцене када добију прилику.

Желим само грађанима да кажем да ћемо наставити даље и да ћемо урадити све да сваки динар у здравству оде на право место и да грађани осете то, за разлику од онога како је некад било. То грађани добро виде и добро оцењују у свакој прилици коју добију да оцене. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре Лончар.

Реч има министар Младен Шарчевић.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Поштовани народни посланици, поштовани господине Марковићу, за први део питања је позитиван одговор, али није само у питању Јагодина. Говорим о новом правилнику о такозваном ценусу. То је начин обрачуна плата и броја потребних радника у свакој школи. То се ради синхронизовано и са новим актом о мрежи школа. Али постоји нешто што је за средње школе специфичније. Негде ће бити смањење, негде повећање. То зависи свакако од броја ђака, што нови правилник, који се завршио и који ће ових дана да оде по школама, има и да одређена објашњења за ову причу.

Оно што је јако важно, политика уписа у средње школе која је почела прошле године увела је прве дуалне профиле. Значи, ми смо имали 19 образовних профила и од тога су најатрактивнији били они који су били за војску и за цивилну авијацију. Они су отишли први, ту се јављало седам кандидата на једно место за упис ученика.

Ове године убацујемо нових 14 дуалних профила и то су области везане за ИТ, за грађевинарство, угоститељство, за мехатронику и друге области посвећене за рад код познатих послодаваца и учење уз рад. Ти профили немају ограничења квота уписа, као што нисмо ставили ограничења ни за нова одељења за развој ИТ програма у гимназијама, зову се тренутно: надарени за рачунарство и информатику. То ће бити преко педесет, сада мислим, шест гимназија, неке чак по два одељења. Значи, то су све ствари које иду преко квоте.

Мислим да та политика, коју смо прошле године започели а ове године ћемо је развити значајније, има прилику да пита управо локалну самоуправу, да пита комору која је на том вашем подручју или било ком другом и тржиште рада шта је то што се школовало досада и шта не треба више, чиме је засићено тржиште. То је помоћ да се према томе креира политика уписа. Мислим да је то једино нешто што је нормално у нашој земљи, што смо прошле године започели а ове године ћемо, ових дана, управо почети ту стратегију, односно политику договора око броја одељења, ђака, врсте профила и свега оног другог што је јако битно. Кажем, ове категорије кроз дуалне профиле и кроз развој ИТ немају никаква ограничења. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре Шарчевићу.

Реч има народни посланик Драган Марковић.

Господине Марковићу, имате још два минута. Изволите.

ДРАГАН МАРКОВИЋ: За министарку Зорану, није ми одговорила за алтернативне путеве који су служили после бомбардовања и за време бомбардовања – то нису регионални путеви али су тешки камиони уништили те путеве и то је проблем у преко 30 градова у Србији – да ли постоји нека могућност сређивања тих путева, ако није проблем. То сам питао малопре, можда ме није чула.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Нажалост, не постоји могућност одговора сада. У ова два минута господин Марковић може само да се изјасни о одговору који је већ добио.

Имали сте могућност... Биће прилике. Изволите.

ДРАГАН МАРКОВИЋ: Добро. Вратите ми време.

Делимично сам задовољан одговором господина Тривана. Мораћете ви да преиспитате ту вашу одлуку. Те аутомобиле вози геца, сељак, обичан радник. Они коштају од 3.000 до 5.000 евра и они не загађују еколошку средину, али еколошку средину загађује канализација из Београда која иде у Дунав и у Саву. Е, да то прво да решимо, а молим целу Владу да промени, а не верујем да је то одлука Владина, да дозволимо увоз тих јефтиних дизел аутомобила, јер они нису конкуренција домаћој производњи. Зато што најјефтинији аутомобил „пунто“ који се производи у Крагујевцу је 9.000 евра, а ово су аутомобили од 3.000 до 5.000 евра и тај обичан геца, радник који једва преживљава, узме кредит од две-три хиљаде евра и дође до аута, посебно они који живе на селу и негде треба да иду колима.

Желим и да констатујем и да честитам председнику државе за све оно што добро ради и зато што, када је у питању догађај од пре два-три дана на КиМ, његов став дели 90% грађана Србије. Неки су можда рекли – хајде, идемо да ратујемо, имамо право по Резолуцији 1244 да пошаљемо 990 полицајаца или војника на Косово. Али шта ћемо тиме да добијемо?

Желим да се захвалим и Ивици Дачићу, који је у овом тренутку у Африци, као човеку који води добру међународну политику, и то је најбољи тандем Дачић–Вучић, и да честитам министрима и Влади на добром раду.

Да вам кажем, није ни вама лако, али вам је много лакше сада него пре четири године, зато што сте сада већ кренули и не може више нико живи да вас заустави на путу, а тај пут је врло добар 4.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Марковићу.

Надокнадио сам и оно време које сам вам малочас игром случаја, ненамерно, одузео.

Реч има народни посланик Олена Папуга.

ОЛЕНА ПАПУГА: председавајући, време ради само за понеке, не за све.

Поштовани министри, колеге народни посланици, прво своје питање постављам министарки Михајловић, а тиче се Фрушкогорског коридора, јер сте 17. новембра 2017. године изјавили да ће радови око изградње Фрушкогорског коридора почети ове године, а садашњи председник, некадашњи премијер, Александар Вучић је изјавио да ће послови почети 2017. године, тако да више не знамо који је датум. Постављам вам питање – да ли је завршена пројектна документација, да ли је завршена експропријација земљишта и да ли су обезбеђена средства за Фрушкогорски коридор и одакле су та средства?

Друго питање постављам министру Ђорђевићу, а тиче се једног новосадског предузећа које се зове ДЕС, односно то је предузеће за професионалну рехабилитацију и запошљавање инвалидних лица, првенствено особа које су оштећеног слуха. То предузеће је основано још 1948. године и питам вас – да ли је истина да се ДЕС затвара у мају ове године? Радници тамо запослени су углавном породице, то су супружници који тамо раде, има око 130 особа оштећеног слуха или су глуви, наглуви итд. Да ли се то предузеће затвара у мају и шта ти људи да раде, јер не знају шта ће се са њима дешавати, а све у свему тамо има око 200 запослених? То је, значи, питање за министра Ђорђевића.

Још једно питање постављам, премијерки Брнабић, а тиче се овога што треба да се заврши а то је реституција. Када ћете и да ли су израђене нове измене закона о реституцији, односно да ли ће у њему бити супституције? Да ли ће бити омогућено да се враћа земља у другој катастарској општини, јер знамо да у понеким општинама више нема земље? А мислим да је има, јер су неки општинари и људи узурпирали земљиште тим приватизацијама итд. па је људима онемогућено да добију то земљиште. На северу Војводине је критична ситуација. Тамо око 13.000 ха треба да буде враћено, враћено је само око 3.000 ха, тако да мислим је то критично. Интересује ме одакле ћете обезбедити средства за обештећење, пошто је потребно обезбедити око две милијарде евра а говори се о само 13,6 милијарди евра које су намењене за обештећење. Интересује ме у којој је то фази и када ће то доћи на дневни ред.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има потпредседник Владе Републике Србије, др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Поштована посланице, хвала на питању. Прво да вам кажем како изгледају уопште пројекти и која је вредност пројеката на територији Војводине. Мислим да је то важно. Наравно, са врло јасним одговорима који су везани за Фрушкогорски коридор.

Тренутно је вредност пројеката у путној и железничкој инфраструктури две милијарде евра на територији Војводине. Ви знате да управо кроз територију Војводине пролази тренутно најважнији пројекат, односно ради се најважнији пројекат и реализује, а то је брза пруга Београд–

Будимпешта. Почели су радови већ на две деонице – прва деоница се финансира из кинеског кредита, за шта смо ми потписали уговор о финансирању и, наравно, друга деоница, која се финансира из руског кредита, која је изузетно тешка и сутра, између осталог, имамо састанак са Руским железницама и настављамо даље са њима да радимо и сутра потписујемо један протокол везан за даље одржавање пруга. За трећу деоницу, која је такође значајна и информација је важна, то је да настављамо преговоре о вредности, односно комерцијалном уговору који се тиче деонице између Новог Сада и Суботице, односно Новог Сада и границе са Мађарском.

То ће бити, иначе, прва брза пруга на овој територији, дакле земаља Западног Балкана или Југоисточне Европе. Мислим да је то важно, зато што нас то повезује са коридорима и важно је за Србију која има једну позицију, а то је да се налази на једном одличном месту.

Да могу истовремено да причам и не надвикујем се с посланицима, не би било лоше. Хвала.

Дакле, везано за железнички саобраћај. Фрушкогорски коридор је, између осталог, пројекат о којем се такође причало деценијама и ја сам неколико пута рекла где год сам се појавила, шта год смо почињали или завршавали од реконструкција или пројеката сваки пут сам свој говор почињала са – овде се није улагало 30 година или овде се нешто није радило 20-30 година. Тако и прича о Фрушкогорском коридору траје деценијама, али оно што је управо Вучићева влада, претходна, покренула јесте израда пројектно-техничке документације за Фрушкогорски коридор. Та документација ради се, односно завршава из средстава Министарства саобраћаја, Пuteва Србије и Управе за капитална улагања Покрајине Војводине.

Оно што ви треба да знате јесте да је документација завршена. Имали смо доста проблема око препарцелизације; то смо завршили. Завршава се пројекат експропријације. Потписали смо меморандум, између осталог, са кинеском компанијом ЦРБЦ још прошле године везано за изградњу овог коридора. Формирана је прошле недеље, мислим, на седници Владе Републике Србије закључком радна група која почиње преговоре са овом компанијом, у којој се налазе представници Покрајине, Новог Сада, општина, „Путева Србије“, „Коридора“, Министарства саобраћаја, Министарства финансија, Кабинета председнице Владе и крећемо даље у разговоре, дакле у закључивање комерцијалног уговора и изналажење извора финансирања. Такође треба да знате да смо ми спремни као влада да идемо на размишљање о различитим облицима финансирања. То значи да поред, наравно, увек оног првог кредитног задужења које често и углавном имамо у инфраструктури, овог пута ми можемо да размишљамо и о другим облицима финансирања.

Такође, Фрушкогорски коридор се даље наставља, од Руме ка Шапцу, од Шапца ка Лозници. Ту се такође завршава документација ове године; следеће године, надамо се, почиње изградња. Дакле, сама изградња Фрушкогорског коридора, не зато што Влада Србије није нешто урадила него због тога што се дуго радила пројектно-техничка документација и идејни пројекат, ми очекујемо, пошто ове године не верујем да ћемо бити у стању да почнемо радове као радове, али бисмо морали почети већ следеће године.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Зоран Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Поштовани посланици и поштоване посланице, као одговор на ваше питање ја хоћу само да направим један мали увод. Влада Републике Србије и Министарство посебну пажњу посвећује особама са инвалидитетом, такође и фирмама које запошљавају особе са инвалидитетом. У овој години смо издвојили 700 милиона укупно, што показује да Влада Републике Србије има жељу и жели да помогне тим предузећима да свакако раде свој посао и да раде то стабилно.

Међутим, све оно што смо наследили јесте једно лоше и катастрофално стање у тим компанијама, из разлога што је до 2012. године вођена једна неодговорна политика која је довела до тога да је лоше руководство које је постављено, управни одбори који су дотада радили на један неодговоран начин, без вођења контроле, довели те фирме и те компаније на руб егзистенције.

Тачно је да ДЕС има потешкоћа, тренутну реализацију УППР, али смо вољни и жељни да помогнемо свим фирмама, да их ставимо на прави пут и нећемо дозволити да се затворе.

Оно што је порука свим запосленима јесте да раде свој посао, да Влада Републике Србије брине о њима, да су финансијска средства обезбеђена, да је у току први јавни позив на коме је предвиђено 125 милиона динара да се подели компанијама и да ћемо им свакако помоћи на том путу реорганизације да стану на ноге и да се убудуће такве ствари више никада не догоде. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има председник Владе Републике Србије, Ана Брнабић.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Влада је формирала је међуресорну радну групу за израду закона о изменама и допунама Закона о враћању одузете имовине и обештећењу. Дакле, ми радимо на нацрту овог закона. Он је у финалној фази, очекујем да ће бити ускоро на седници Владе, али ви сте потпуно у праву. Дакле, то је јако велика количина новца која мора да дође из буџета и ми у овом тренутку паралелно са радом на изменама и допунама овог закона гледамо како можемо у ствари да се испланирамо да обезбедимо из буџета средства за сва та обештећења.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Изволите, народни посланик Олена Папуга. Имате три минута.

ОЛЕНА ПАПУГА: Прво реституција. Зашто, ако нема средстава а може да се врати, не вратите у оном облику у коме може да се врати? Значи, нема поговора око тога.

Министре Ђорђевићу, нисам добила одговор да ли се ДЕС затвара или се не затвара. Причали сте о бившој власти. Мислим, ви сте већ шест година на власти, можда сте за шест година имали јако пуно прилика да неке ствари исправите и да у ствари направите од њих нешто ново.

Министарки Михајловић – ви сте ми одговорили о пругама које су међународне, а ја вас о пругама уопште нисам питала. Питала сам вас о Фрушкогорском коридору. Значи, ви од 2016, 2017, 2018. године... Тих 45 километара једноставно не знате засада... Нисте ми одговорили ко је финансијер, ко ће финансирати. Нисте ми одговорили ни када ће то почети. Једноставно, мислим да ми ни на једно моје питање нисте одговорили, осим што сте ме подучавали како то све иде око тих међународних уговора који се тичу пруга.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има најпре председник Владе Републике Србије, Ана Брнабић.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Ево, ја ћу проверити, даћу вам више информација. Обећавам да ћу вам послати више информација око замене имовине у реституцији. Тако да ћу вам то послати у наредних неколико дана, то вам обећавам. Такође вам као председница Владе обећавам да ћу и лично да погледам случај ДЕС Нови Сад зато што мислим да је недопустиво да се затворе и лично ћу радити са министром Ђорђевићем. Извините што у овом тренутку немам више информација о томе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има потпредседник Владе Републике Србије, др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Прво, ако сте то схватили као подучавање, ја се извињавам. Ја само мислим да је врло важно да сви знамо... Поготово што знам да се заимате увек за инвестиције на територији Војводине, мени је било заиста задовољство да вам кажем шта се ради на територији Војводине када говоримо о инфраструктури. Дакле, далеко од тога да ја бежим од одговора. Ја сам позната као врло ефикасна и врло егзактна у својим одговорима.

Када говоримо о Фрушкогорском коридору, одговорила сам вам баш све – да се 30 година о томе причало, да је влада Вучићева издвојила новац у Министарству саобраћаја, као и у овом министарству, сваке године како бисмо финансирали пројектно-техничку документацију које није било. Дакле није постојао ни један једини папир у пројектно-техничкој документацији, која се не прави месец, два или три, јер се испоставило да

има пуно проблема са парцелама, јер се испоставило да има пуно проблема са експропријацијом.

Рекла сам да су за све четири секције..., за три секције је комплетно завршена пројектно-техничка документација; за четврту се, рецимо, ових дана завршава. Рекла сам вам такође да је формирана радна група која преговара комерцијални уговор јер смо завршили и потписали Меморандум о изградњи Фрушкогорског коридора. Такође сам вам рекла да следеће године очекујемо радове. Финансирање може да буде на два начина. Да поновим, може да буде кредитним задужењем, мада ја мислим да то и не морамо тако да радимо, а може да буде и на неки други начин, да ли је то партнерство неко, концесија, какогод. У сваком случају, ми ћемо, надам се, следеће године почети радове на том коридору јер је тај коридор за нас, за Србију јако важан.

Значи, добили сте све одговоре. Далеко од тога да сам желела да вас подучавам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Зоран Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Захваљујем.

Прво да одговорим на ово да ли смо ми шест година на власти и колико смо успели да вратимо говори чињеница колико катастрофално стање је затечено, а ја ћу да направим само један пандан са војном индустријом и са оним што је затечено у тим фабрикама.

Па вратићемо се на ДЕС.

Катастрофално стање је тамо затечено. Оно што смо тамо затекли говори о томе да смо ствари које смо радили врло тешко могли да вратимо назад и да можемо ту фирму да вратимо врло брзо на стабилне ноге. Међутим, кажем вам, Влада Републике Србије је низ ствари урадила. Ја сам вама стриктно одговорио на то да нема уопште разговора о томе да ће ДЕС Нови Сад да буде затворен, нити да ће ти људи да изгубе посао.

Министарство вам је 21.3. на посланичко питање, које сте ви послали, дало одговор са списком тога шта је све Влада Републике Србије, односно Министарство за рад урадило кад су у питању мере. Ја вам кажем одговорно да се неће ништа од тога десити и управо све мере које смо предузели, укључујући и реорганизацију, јесте нешто што ми желимо да урадимо да бисмо ДЕС спасили.

Посебну пажњу Влада Републике Србије, опет наглашавам, посвећује особама са инвалидитетом. Промењена је потпуно политика према њима. Када су у питању фирме које запошљава, Министарство за рад је за ових девет месеци имало низ састанака са њима. Желимо да успоставимо један потпуно другачији начин комуникације са њима, да када распоређујемо средства сви они дођу на састанак, виде шта је то Влада Републике Србије за њих одвојила, да знамо како и на који начин распоређујемо та средства, да

сви они буду упознати, јер сматрамо да ће они бити најбољи контролори тога како и на који начин су утрошена та средства.

Постоји формула по којој не гледамо само колико има запослених, колики има промет и све остало, већ смо сада увели нову ствар, а то је да видимо тачно колико особа са инвалидитетом се запошљава, које су категорије, да се достављају докази о томе како не би... Та средства која су раније давана за фирме које запошљавају особе са инвалидитетом давала су се и компанијама које само запошљавају, без икаквих доказа о категорији. Знате, није свеједно када ви запошљавате особу са инвалидитетом прве или десете категорије, када их запошљавате у одређеном броју. Ми смо тачно бодовали колико доноси поена која категорија и онда се све то узима у једној великој формули где се убацују укупна средства која даје Влада Републике Србије и распоређује равноправно. Наравно, сви они су упућени у то како и на који начин ми то њима распоређујемо и могуће је да дају примедбе на све то.

Значи, ја вас само молим, као што био случај и са Фијатом, да немамо дезинформације. Ипак се ту ради о посебно осетљивој групи људи, ради се о њиховим породицама, њихов живот зависи од тога и једна атмосфера у којој они имају неку неизвесност, која не постоји, где сада први пут имају ту комуникацију са нама у Министарству, имамо редовне састанке, који ће бити и следеће недеље, други у низу, када је подела ових средстава, говори о томе да ми немамо апсолутно никакву намеру да их затворимо, да отпустимо људе, већ само желимо да ти људи наставе свој посао и да раде и да та фирма стане на ноге. Али не само она, постоје и неке друге фирме које запошљавају особе са инвалидитетом. Такође и њима да посветимо пажњу, јер мислимо да то они заслужују. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре Ђорђевићу.

Реч има министар Бранислав Недимовић.

Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Мислим да је једна ствар можда промакла у овим излагањима, а тицала се питања колегинице Папуга везано за пољопривредно земљиште и замену, евентуално супституцију, уопште цео процес реституције пољопривредног земљишта.

Ситуација са пољопривредним земљиштем, могу да кажем, пре неколико година и данас, то је битна разлика, из једног простог разлога, зато што смо имали мноштво узурпација, имали смо мноштво локалних самоуправа које нису доносиле годишње програме давања у закуп, причам о периоду 2008, 2009. или већ тамо које године. Искрено ћу вам рећи, у складу са Уставом Републике Србије мислим да су некима дата чак и превелика овлашћења с обзиром на капацитете који постоје на локалном нивоу. Тако да на неким местима имамо локалне сеоске кнезове који су покушали у

прошлости да раде све и свашта и многи су процесуирани и осуђени због тога.

Пољопривредно земљиште у контексту реституције коју сте рекли, у праву сте ви, има пољопривредног земљишта довољно, скоро 600.000 хектара има државног пољопривредног земљишта и ради се о једном од најважнијих ресурса којима ова држава располаже. У овом тренутку негде између 60 и 80 хиљада хектара је спорно.

Ви причате о супституцији, јако тешка тема, да нешто што је неком узето враћате, компензујете на неком другом месту. Јако тешка тема у погледу, како бих рекао, правичности, да на један акт неправде одговарате другим актом неправде. Али оно што ја могу да кажем то је да смо ми покренули поступке преко Управе за пољопривредно земљиште и надлежног државног правобранилаштва за све оне који су 10-15 година уназад кроз процес приватизације покушали да упишу на себе државно пољопривредно земљиште. Сада апелујем и на вас и на све оне који знају за овакве ситуације да се јаве Министарству пољопривреде, Јавној управи за пољопривредно земљиште, да те конкретне случајеве... Неки дан је било у средствима јавног информисања да су неки превели државну у приватну својину или неки други облик својине и то приватизовали. Молим вас, све што знамо ми смо процесуирали.

Оно што је јако важно и на чему се доста инсистира у Влади Србије то је дигитализација у пољопривреди. Није то само процес производње, него то је процес откривања узурпације на пољопривредном земљишту. Ми од 2017. године имамо један софтвер где комплетно препознајемо све државно пољопривредно земљиште које је укрштено са катастром и знамо у сваком тренутку шта се дешава на њему. Пре неколико година имали смо 300 различитих поравнања где су људи плаћали троструку вредност закупнине као казну зато што то нису радили како треба. Успели смо прошле године да то сведемо на 30. Идемо корак даље.

Ми можемо да пратимо пољопривредно земљиште сада – то нисмо могли пре пар година – на петодневном нивоу, да знамо шта се дешава, да ли је дошло до узурпације, које је то државно пољопривредно земљиште и сада идемо у процес чишћења, где улазимо у све оне локалне самоуправе које можда нису знале то да ураде или из неког петог разлога нису убациле у програм давања у закуп све пољопривредно земљиште. Идемо сада према тим локалним самоуправама кроз поступак контроле, кроз пољопривредну инспекцију, да пробамо све да увучемо у државни фонд. Ми смо прошле године негде око 40 милиона евра за државу приходовали овим путем, знатно више него претходних година. Ово је процес који је дуг.

У праву сте ви, 13,6 милијарди, евентуално оне цифре које се спомињу од две милијарде, ту има доста простора за рад и радимо на томе, али јако је важно, не можемо једну неправду исправљати другом неправдом.

Захваљујем се на овој теми, која је тешка. Колико је она компликована, рећи ћу само још једну ствар и закључујем тиме, многе ствари имали сте кроз процес реституције, да се улазило у системе за наводњавање па су се малтене кидали системи за наводњавање пре пар година да би био вршен процес реституције, да би било вршено враћање. Тиме правите једну... Знате како, ми сви причамо о наводњавању, о новим системима за наводњавање, а постојећи су дезинтегрисани, не вољом Агенције за реституцију него кроз процесе вештачења где су појединци из комасационе масе вадиле и рекли – хоћемо баш то и то. Знате колика је то неправда? Направити један систем за наводњавање, требају вам милиони евра; срушити једним актом, то је исто тако неправда као и све неправде које су настајале.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Папуга, изволите.

ОЛЕНА ПАПУГА: Само кратко. Послаћу и премијерки Брнабић и вама, министре Недимовићу, нека документа која се тичу општине Кула, у којој ја живим, узурпације земљишта, прављења заливних система за две недеље, без икакве сагласности и дозволе, послаћу вам све о томе како то изгледа у општини Кула, од председника општине.

Министре Ђорђевићу, значи, тим људима који раде у ДЕС-у можемо рећи да ћете се побринути за њих, да једноставно та фирма неће бити приватизована и да ће и даље радити или како? Неће бити угашена и радиће и даље? Добро. Хвала вам.

Фрушкогорски коридори, колико сам разумела, неће бити ни ове године урађени, него тек следеће? Неће се почети радити ове године?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Министре Ђорђевићу, нема могућности одговора након два минута која је колегиница Папуга имала.

Сада је 19 часова и 14 минута.

Завршавамо рад у делу седнице који се односи на посланичка питања.

Захваљујем свима на учешћу, председнику Владе Републике Србије, потпредседницима Владе и министрима.

Обавештавам вас, даме и господо народни посланици, да ће Друга седница Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години бити настављена у понедељак, 2. априла 2018. године, у 10.00 часова претресом у појединостима о 1. тачки дневног реда – Предлогу закона о националном оквиру квалификације Републике Србије.

Још једном захваљујем свима на раду.

(Седница је прекинута у 19.15 часова.)